

Bruksela, 16 lutego 2022 r.
(OR. en)

6318/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0039 (COD)

ESPACE 12	MI 117
RECH 90	CSC 45
COMPET 100	CSCGNSS 1
IND 43	CFSP/PESC 172
EU-GNSS 6	CSDP/PSDC 72
TRANS 86	CODEC 168
AVIATION 31	IA 14
MAR 25	CADREFIN 16
TELECOM 59	

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 57 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego unijny program bezpiecznej łączności na lata 2023–2027

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 57 final.

Załącznik: COM(2022) 57 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 15.2.2022 r.
COM(2022) 57 final

2022/0039 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające unijny program bezpiecznej łączności na lata 2023–2027

{SEC(2022) 77 final} - {SWD(2022) 30 final} - {SWD(2022) 31 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• **Przyczyny i cele wniosku**

Ogólnym celem niniejszego wniosku jest ustanowienie unijnego bezpiecznego systemu łączności satelitarnej (zwanego dalej „Programem”), zapewniającego świadczenie ogólnosięwiatowych bezpiecznych, elastycznych i odpornych usług łączności satelitarnej na rzecz podmiotów rządowych Unii i państw członkowskich.

Łączność satelitarna zapewnia wszechobecny zasięg, który stanowi uzupełnienie sieci naziemnych (naziemnych w postaci łączy kablowych, takich jak światłowody szerokopasmowe lub bezprzewodowe). Łączność satelitarna może zapewnić środki niezakłóconej komunikacji cyfrowej na obszarach, na których sieci naziemne są niedostępne (np. na oceanach, podczas lotów lub w odległych miejscach / na wyspach, gdzie nie ma zasięgu sieci komórkowych ani łączności szerokopasmowej), zostały zniszczone (np. podczas powodzi lub pożarów lasów) lub w których nie można ufać sieciom lokalnym (w sytuacjach kryzysowych, w przypadku służb dyplomatycznych w państwach trzecich lub wrażliwych operacji rządowych).

Govsatcom jest strategicznym zasobem, ściśle związanym z bezpieczeństwem narodowym, wykorzystywanym przez większość państw członkowskich. Użytkownicy publiczni zazwyczaj preferują rozwiązania rządowe¹ lub publiczno-prywatne² albo korzystają z usług określonych akredytowanych dostawców prywatnych. Przypadki użycia obejmują operacje nadzoru, zarządzanie kryzysowe, w tym ochronę ludności i operacje humanitarne podczas klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka, a także łączenie i ochronę kluczowej infrastruktury.

Ze względu na skalę i złożoność wymaganych inwestycji oraz synergie, jakie może przynieść wspólna zdolność, Govsatcom już w 2013 r.³ został uznany za obiecujący obszar dla inicjatyw unijnych, z możliwością wymiernego przyczynienia się do realizacji celów silnej, bezpiecznej i odpornej Unii Europejskiej. Stanowi on obecnie integralną część Strategii kosmicznej dla Europy⁴, europejskiego planu działań w sektorze obrony⁵ oraz globalnej strategii UE. Koncepcja unijnej infrastruktury rządowej łączności satelitarnej była konsekwentnie popierana w kolejnych konkluzjach Rady⁶.

Przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie przestrzeni kosmicznej”) stanowiło pierwszy krok w kierunku osiągnięcia tego celu w zakresie odporności, poprzez ustanowienie specjalnego komponentu GOVSATCOM w ramach programu kosmicznego Unii. Jego celem jest optymalizacja

¹ Właścicielami rządowej łączności satelitarnej są Francja, Niemcy, Grecja, Włochy, Luksemburg i Hiszpania.

² Takie jak niemiecki Satcom BW lub luksemburski GovSat.

³ [Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19/20 grudnia 2013 r.:](#)

⁴ Strategia kosmiczna dla Europy, COM(2016) 705 final.

⁵ Europejski plan działań w sektorze obrony, COM(2016) 950 final.

⁶ [konkluzje Rady z grudnia 2013 r.](#), [konkluzje Rady dotyczące Rady ds. Konkurencyjności z grudnia 2014 r.](#), [konkluzje z maja 2015 r. dotyczące Rady do Spraw Zagranicznych \(Obrona\)](#)

wykorzystania istniejącej przepustowości łączności satelitarnej przez użytkowników rządowych na zasadzie łączenia i współdzielenia dostępnych krajowych i prywatnych unijnych zasobów łączności satelitarnej. Ze względu na ograniczony czas użytkowania satelitów (około 15 lat w przypadku satelitów na orbicie geostacjonarnej (GEO)) kilka z infrastruktur będących własnością rządów, które będą stanowić element łączenia i współdzielenia GOVSATCOM, będzie musiało zostać uzupełnionych w nadchodzącej dekadzie⁷. Z tego powodu w rozporządzeniu (UE) 2021/696 przewidziano konieczność oceny ewolucji potrzeb w zakresie łączności satelitarnej. Zgodnie z rozporządzeniem, jeżeli ocena ta „wykaże, że podejście to jest niewystarczające do pokrycia zmieniającego się popytu, powinno być możliwe podjęcie decyzji o przejściu do drugiej fazy oraz opracowaniu specjalnej dodatkowej infrastruktury kosmicznej lub potencjału w zakresie przestrzeni kosmicznej w drodze jednego partnerstwa publiczno-prywatnego lub kilku takich partnerstw, np. z operatorami satelitów z Unii”.

Taki rozwój potrzeb potwierdzono w kilku badaniach⁸: Tradycyjnie łączność satelitarną wykorzystywano do komunikacji głosowej i transferu danych w regionach oddalonych (np. na morzu), ale charakter przypadków użycia szybko się zmienia, wymagając łączności o małych opóźnieniach⁹ i globalnym zasięgu. Choć łączność satelitarna opierała się głównie na statkach kosmicznych na orbicie geosynchronicznej (GEO), postęp techniczny umożliwił powstanie konstelacji łączności na orbicie niegeostacjonarnej (NGSO), składających się z satelitów na niskiej orbicie okołoziemskiej (LEO) i średniej orbicie okołoziemskiej (MEO), które oferują wydajność spełniającą te zmieniające się potrzeby użytkowników.

Rosnący poziom zagrożeń hybrydowych i cyberbezpieczeństwa oraz coraz częstsze klęski żywiołowe powodują, że podmioty rządowe zmieniają swoje potrzeby w kierunku zwiększenia bezpieczeństwa, niezawodności i dostępności odpowiednich rozwiązań łączności satelitarnej. Dodatkowym zagrożeniem jest rozwój komputerów kwantowych. Oczekuje się, że dzięki swoim znacznie większym możliwościom komputery kwantowe będą w stanie odszyfrowywać treści, które są obecnie zaszyfrowane. Celem inicjatywy „europejska infrastruktura komunikacji kwantowej” (EuroQCI)¹⁰ jest opracowanie nieulegających dezaktualizacji systemów kryptograficznych, które zapewnią bezprecedensowy poziom bezpieczeństwa łączności poprzez odporność na przyszłe ataki przy pomocy technologii kwantowych. EuroQCI jest obecnie finansowana w ramach programu „Horyzont Europa”, programu „Cyfrowa Europa” oraz instrumentu „Łącząc Europę” – technologie cyfrowe. Ponadto w sprawozdaniu Komisji dotyczącym prognozy strategicznej¹¹ określono hiperłączność i transformację technologiczną jako jeden z głównych megatrendów następnego półwiecza, u którego podstaw leży bezprecedensowy popyt na usługi, np. w gospodarce opartej na danych i finansach.

⁷ [PwC \(2016\) „Satellite Communication to support EU Security Policies and Infrastructures” \[„Komunikacja satelitarna jako wsparcie dla polityki i infrastruktur bezpieczeństwa UE”\].](#)

⁸ W szczególności plan działania europejskiej sieci telekomunikacji satelitarnej dla użytkowników rządowych wymagających bezpiecznych, interoperacyjnych, innowacyjnych i znormalizowanych usług ([ENTRUSTED](#)), projekt badawczy finansowany w ramach unijnego programu „Horyzont 2020” – programu w zakresie badań naukowych i innowacji a także badanie „Usługi podstawowe bezpiecznego systemu łączności kosmicznej” (DEFIS/2020/OP/008).

⁹ Opóźnienie: wielkość opóźnienia, mierzona w milisekundach (ms), występująca podczas transmisji danych do satelity i z powrotem.

¹⁰ [Deklaracja w sprawie europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej \(EuroQCI\)](#)

¹¹ [Strategic Foresight Report 2021_en.pdf \(europa.eu\).](#)

Postępy te sprawiają, że łączność satelitarna na świecie jest coraz częściej traktowana jako atut strategiczny. W tym celu realizowanych jest kilka dużych projektów wspieranych przez rządy państw spoza UE, które mają różne strategiczne cele w zakresie łączności¹². Te strategiczne infrastruktury zainicjowane przez wszystkie największe potęgi kosmiczne podkreślają rosnące globalne zapotrzebowanie na usługi rządowe w celu zapewnienia niezawodnej łączności na rzecz wsparcia nie tylko ich działań w zakresie bezpieczeństwa, ale także w celu połączenia infrastruktury krytycznej, zarządzania kryzysowego oraz wspierania nadzoru granicznego i morskiego.

Na niskiej ani na średniej orbicie okołoziemskiej wciąż nie ma żadnych operacyjnych lub będących w trakcie tworzenia zasobów UE, które mogłyby zaspokoić zmieniające się potrzeby użytkowników rządowych. Istniejąca przepustowość łączności satelitarnej zapewniająca usługi rządowe, jaką dysponują państwa członkowskie, opiera się na ograniczonej liczbie zasobów GEO, obejmujących głównie Europę. Większość tej przepustowości jest przeznaczona na misje wojskowe, a podmioty zarządzające tą zdolnością są poddane silnej kontroli publicznej (poprzez np. własność infrastruktury czy rygorystyczne partnerstwa publiczno-prywatne). Ponadto, ponieważ usługi świadczone w ramach tej przepustowości sieci Milsatcom są dostosowane do konkretnych potrzeb wojskowych, w szczególności pod względem częstotliwości, szyfrowania, specyfiki sygnału, terminala użytkownika i poziomu klasyfikacji, nie można ich wykorzystywać w większości cywilnych zastosowań rządowych.

Dzięki postępowi technologicznemu w zakresie łączności o małych opóźnieniach pojawiły się różne wspierane lub subsydiowane ze środków publicznych megakonstelacje spoza UE, tj. w Stanach Zjednoczonych, Chinach i Rosji. Jednocześnie z powodu gwałtownego rozwoju tych megakonstelacji zaczyna brakować dostępnych częstotliwości i pozycji orbitalnych. W połączeniu z ograniczonym czasem działania przepustowości GOVSATCOM, stwarza to pilną potrzebę stworzenia unijnego systemu bezpiecznej łączności w przestrzeni kosmicznej. Program pokryłby braki w zakresie przepustowości i możliwości rządowych usług łączności satelitarnej.

Program powinien także umożliwiać świadczenie komercyjnych usług łączności satelitarnej przez sektor prywatny. Takie usługi komercyjne umożliwiłyby w szczególności udostępnienie szybkich sieci szerokopasmowych i zagwarantowanie niezawodnej łączności w całej Europie poprzez wyeliminowanie martwych stref i zwiększenie spójności na terytoriach państw członkowskich, w tym na obszarach wiejskich, peryferyjnych, odległych i odizolowanych oraz na wyspach, a także zapewniłyby łączność na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym poza Unią.

W ocenie skutków uznano, że partnerstwo publiczno-prywatne jest najbardziej odpowiednim modelem realizacji, zapewniającym osiągnięcie celów Programu. Pozwoliłoby ono wykorzystać istniejącą bazę technologiczną i infrastrukturalną łączności satelitarnej UE oraz zapewnić solidne i innowacyjne usługi rządowe. Jednocześnie umożliwiłoby partnerom prywatnym uzupełnianie infrastruktury Programu o dodatkowe zdolności oferowania usług komercyjnych. Taki system pozwoliłby ponadto zoptymalizować koszty wdrożenia i eksploatacji dzięki podziałowi kosztów rozwoju i wdrożenia komponentów wspólnych dla infrastruktury rządowej i komercyjnej, a także kosztów operacyjnych poprzez zapewnienie

¹² Np. „Warstwa transportowa” (ang. *Transport Layer*) amerykańskiej agencji rozwoju kosmicznego (SDA) – konstelacja od 300 do ponad 500 satelitów na niskiej orbicie okołoziemskiej (LEO) o wysokości od 750 km do 1200 km, lub „Sfera” rosyjskiej agencji kosmicznej Roskosmos – konstelacja 640 satelitów na orbicie 870 km.

wysokiego poziomu uwspólnienia przepustowości. Wspierałby on innowacyjność, zwłaszcza w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw i przedsiębiorstw typu start-up, które wdrażają nowatorskie technologie i zastosowania kosmiczne („New Space”), umożliwiając podział ryzyka związanego z badaniami i rozwojem między partnerów publicznych i prywatnych.

Równolegle z tym programem:

- w ramach programu „Horyzont Europa” wydzielona część komponentów z klastra 4 zostanie przeznaczona na działania w zakresie badań naukowych i innowacji, umożliwiające podział ryzyka związanego z badaniami i rozwojem między partnerów publicznych i prywatnych, w tym w odniesieniu do potencjalnych technologii, które zostałyby opracowane w ramach „New Space”;
 - w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” wydzielona część środków zostanie przeznaczona na działania umożliwiające podział ryzyka związanego z wdrożeniem i eksploatacją między partnerów publicznych i prywatnych w odniesieniu do systemu łączności, co pozwoli zaoferować szeroki wachlarz usług przynoszących korzyści partnerom międzynarodowym;
 - w ramach programu kosmicznego Unii wydzielona część komponentu GOVSATCOM zostanie przeznaczona na działania związane z rozwojem centrum GOVSATCOM, które będzie stanowiło element infrastruktury naziemnej systemu bezpiecznej łączności.
- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowany program jest spójny z istniejącą polityką kosmiczną UE. W szczególności program ten zwiększyłby potencjał UE w zakresie przestrzeni kosmicznej, na który obecnie składają się unijne systemy nawigacji satelitarnej i obserwacji Ziemi, odpowiednio Galileo i Copernicus, a także europejski system udostępniania informacji na temat sytuacji w przestrzeni kosmicznej. Program opiera się na unijnym komponentie GOVSATCOM, będącym częścią programu kosmicznego Unii.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z szeregiem innych polityk Unii. W szczególności świadczenie usług rządowych zapewniłoby dalszą spójność zgodnie z europejską strategią cyfrową i unijną strategią cyberbezpieczeństwa poprzez zapewnienie integralności i odporności europejskiej infrastruktury, sieci i łączności. Program byłby obsługiwany przez UE i zapewniałby bardzo wysoki poziom bezpieczeństwa, zwiększając tym samym zdolność do zapewnienia zintegrowanej reakcji UE na zagrożenia bezpieczeństwa, zgodnie z postulatami zawartymi w **strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa** oraz w globalnej strategii na rzecz **polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej**. Usługi te połączyłyby **strategiczne obszary**, takie jak Arktyka i Afryka, zgodnie z celami polityki w tych regionach i strategią **Global Gateway**.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek opiera się na art. 189 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi podstawę prawną dla przyjęcia środków unijnych związanych z europejską polityką kosmiczną.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Ze względu na globalną skalę i charakter łączności, problemu tego nie można rozwiązać ani na poziomie lokalnym, ani nawet regionalnym.

Program stanowiłby uzupełnienie istniejących unijnych ustaleń GOVSATCOM dotyczących łączenia i współdzielenia istniejącej rządowej przepustowości łączności satelitarnej. Żadne państwo członkowskie UE nie jest jednak w stanie samodzielnie zaspokoić wszystkich zmieniających się potrzeb użytkowników i związanych z tym kosztów.

Rozwiązanie unijne zapewnia wartość dodaną, ponieważ działania i koordynacja na szczeblu UE pozwoliłyby uniknąć powielania wysiłków w Unii i państwach członkowskich. Doprowadziłoby to do lepszego wykorzystania istniejących zasobów, zwiększenia bezpieczeństwa i odporności, w szczególności dzięki kryptografii kwantowej, do lepszego zasięgu oraz świadczenia szerszego wachlarza usług. Korzyści odniosłyby także inne polityki tematyczne UE i państw członkowskich.

Działania na szczeblu UE przynoszą korzyści skali. Indywidualne potrzeby użytkowników w państwach członkowskich są na ogół niejednorodne i często nieprzewidywalne pod względem zakresu, zdolności, czasu i lokalizacji. Wspólnym mianownikiem wszystkich przypadków użycia jest potrzeba elastyczności wynikająca z często nieprzewidywalnego, zmiennego zapotrzebowania na przepustowość łączności satelitarnej. Uzyskanie takiej elastyczności w dostępie do przepustowości wymaga dużych inwestycji.

• Proporcjonalność

We wniosku nie wprowadza się żadnych środków poza tymi, które są niezbędne do osiągnięcia głównych celów niniejszego Programu. W szczególności we wniosku określono minimalne wymagania dotyczące ustanowienia europejskiego systemu bezpiecznej łączności oraz świadczenia odpowiednich rządowych usług łączności satelitarnej. W związku z tym przepustowość systemu zostanie zaprojektowana w taki sposób, aby uzupełniać między innymi istniejącą przepustowość łączności satelitarnej państw członkowskich i pokrywać planowane dodatkowe potrzeby w zakresie przepustowości. Wniosek nie wprowadza żadnych ograniczeń w zakresie możliwości wyboru przez podmioty rządowe państw członkowskich przepustowości, z których zdecydują się one korzystać.

Oczekuje się, że wniosek będzie miał pozytywne skutki uboczne dla unijnego sektora kosmicznego, w tym dla New Space. Ponadto obywatele odniosą korzyści z poprawy wyników operacyjnych w zakresie ochrony ludności.

Co więcej, budżet przeznaczony na Program jest odpowiedni do osiągnięcia wyznaczonych celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne. Środki finansowe potrzebne do realizacji Programu zostały określone na podstawie kilku dokładnych analiz i szacunków przeprowadzonych w ramach oceny skutków i opisanych poniżej.

- **Wybór instrumentu**

Preferowanym instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady. Zapewnia ono jednolitość i bezpośrednie stosowanie wymagane do skutecznej realizacji Programu, a jednocześnie nadaje mu odpowiednią widoczność i zapewnia środki finansowe potrzebne do jego realizacji.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Do realizacji niniejszego Programu przyczyniają się wkład ze spotkań grup eksperckich, konsultacje publiczne i warsztaty, podczas których zebrano opinie wszystkich istotnych zainteresowanych stron (państw członkowskich i przemysłu), a dokładniej:

- od 2016 r. w kontekście unijnej inicjatywy GOVSATCOM odbyły się liczne spotkania grup eksperckich z państwami członkowskimi, na których omawiano potrzeby rządowej łączności satelitarnej, ustanowienie łączenia i współdzielenia, aspekty wdrażania oraz rozwój w kierunku obecnego Programu;
- w 2021 r. odbyły się liczne spotkania dwustronne z państwami członkowskimi, aby poznać ich konkretne potrzeby w zakresie rządowej łączności satelitarnej oraz potencjalne obawy związane z Programem. Większość państw członkowskich stwierdziła, że wyraźnie popiera Program i jego ogólne cele;
- w maju i listopadzie 2021 r. Komisja zorganizowała dwa warsztaty z państwami członkowskimi pt. „Bezpieczna łączność – aktualna sytuacja”. Podczas tych warsztatów przedstawiono postępy w zakresie badania technicznego dotyczącego bezpiecznej łączności oraz możliwe modele wykorzystania systemu. Warsztaty umożliwiły państwom członkowskim podejmowanie aktywnych interwencji, zadawanie pytań i zgłaszanie uwag, które zostały uwzględnione przy opracowywaniu niniejszego wniosku;
- w czerwcu 2021 r. Komisja zorganizowała „Warsztaty na temat bezpiecznej łączności dla europejskiego ekosystemu New Space”. 458 uczestników (w tym 196 MŚP i przedsiębiorstw typu start-up) omówiło innowacyjne pomysły dotyczące programu bezpiecznej łączności oraz potencjalną rolę New Space;
- w ramach konsultacji publicznych dotyczących wstępnej oceny skutków Komisja otrzymała informacje zwrotne od 13 zainteresowanych stron, reprezentujących poglądy grupy słabo zaludnionych terytoriów UE (1), przedsiębiorstw prywatnych (8), stowarzyszeń przedsiębiorców (2), organizacji pozarządowej (1) i obywatela (1). Przedstawiciele przemysłu wyrazili poparcie dla Programu, a większość z nich opowiedziała się za podejściem opartym na partnerstwie publiczno-prywatnym (PPP).

Zasadniczo państwa członkowskie są zgodne co do konieczności podjęcia działania. Kilka państw członkowskich podkreśliło, że same zdolności krajowe mogą zaspokoić potrzeby krótkoterminowe, ale w dłuższej perspektywie nie będą wystarczające. Niektóre z braków (np. na obszarze Arktyki) zostały już udokumentowane. Ponadto kilka państw członkowskich potwierdziło rosnące potrzeby rządów w zakresie zagwarantowania dostępu do bezpiecznej łączności satelitarnej.

Państwa członkowskie podkreśliły również potrzebę zaangażowania New Space, ponieważ przedsiębiorstwa typu start-up pokazały, że są zaawansowane technologicznie i chętne do wniesienia wkładu w postaci innowacyjnych rozwiązań.

Przedstawiciele przemysłu kosmicznego UE potwierdzili w fazie budowania wiedzy, że nie ma planów, aby prywatne przedsiębiorstwa z UE samodzielnie stworzyły konstelację łączności satelitarnej, która zaspokoiliby zmieniające się i rosnące potrzeby rządów w zakresie łączności o małych opóźnieniach. Z zadowoleniem przyjęli jednak możliwość współpracy z UE przy tworzeniu takiego systemu.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek opiera się również na danych i ustaleniach z badania „Usługi podstawowe bezpiecznego systemu łączności kosmicznej”¹³.

Komisja zleciła również niezależnemu konsultantowi pomoc w analizie pośrednich korzyści Programu poprzez zapewnienie odpowiedniego wsparcia i analizy ekonometrycznej.

Na poparcie niniejszego wniosku zebrano dane ilościowe i jakościowe od państw członkowskich i odpowiednich podmiotów z branży. Niniejszy wniosek opiera się również na pracach Komisji nad komponentem GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego oraz na inicjatywie EuroQCI, a także na działaniach badawczych prowadzonych w ramach projektu ENTRUSTED¹⁴.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z polityką lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła ocenę skutków w celu ustanowienia Programu.

Problemy przeanalizowane w ocenie skutków, jak wspomniano powyżej, doprowadziły do sformułowania trzech szczegółowych celów polityki:

- zapewnienie bezpiecznej łączności satelitarnej dla zmieniających się potrzeb publicznych;
- zwiększenie odporności państw członkowskich i operacji UE poprzez zagwarantowanie dostępu do bezpiecznej łączności satelitarnej;

¹³ [DEFIS/OP/2020/008](#)

¹⁴ Plan działania europejskiej sieci telekomunikacji satelitarnej dla użytkowników rządowych wymagających bezpiecznych, interoperacyjnych, innowacyjnych i znormalizowanych usług ([ENTRUSTED](#)) to projekt badawczy finansowany w ramach unijnego programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji.

- zagwarantowanie, że rządowe potrzeby w zakresie łączności nie są w znacznym stopniu uzależnione od infrastruktury spoza UE.

Aby zniwelować różnice w przepustowości w zakresie świadczenia bezpiecznych usług rządowych, rozważono następujące warianty strategiczne, które pozwolą na osiągnięcie celów w najbardziej efektywny i skuteczny sposób:

W ramach „scenariusza odniesienia” UE nie podjęłaby żadnych innych działań poza tymi, które są obecnie realizowane w ramach unijnego GOVSATCOM. Przez scenariusz odniesienia rozumie się kontynuację fazy 1 unijnego GOVSATCOM, tj. ograniczenie się do obecnego łączenia i współdzielenia systemów łączności satelitarnej należących do państw członkowskich i prywatnych podmiotów. W ramach takiego scenariusza poszczególne państwa członkowskie lub przedsiębiorstwa unijne mogą podjąć decyzję o opracowaniu nowych usług łączności satelitarnej, których część przepustowości może być sprzedawana do puli unijnego GOVSATCOM. Przejście do fazy 2 unijnego GOVSATCOM w pierwotnie planowanych ramach czasowych wymagałoby we wszystkich przypadkach aktu ustawodawczego, dodatkowego budżetu i dostępnych częstotliwości.

W ramach oceny rozważono również, czy UE mogłaby kupować bezpieczne akredytowane usługi od sprawdzonych rozwiązań sektora publicznego lub prywatnego, obecnie ograniczonych do dostawców działających na rynkach zagranicznych (wariant 3 – konstelacja spoza UE). Mimo że unijny rynek usług satelitarnych jest już dobrze rozwinięty, nie ma obecnie unijnych dostawców, którzy byliby w stanie zaspokoić wszystkie rosnące i zmieniające się potrzeby rządów. Zakup usług od prywatnych źródeł spoza UE nie jest jednak preferowanym wariantem z punktu widzenia bezpieczeństwa i otwartej strategicznej autonomii, ponieważ państwa członkowskie i instytucje UE wymagają, na potrzeby administracji rządowej, gwarantowanego dostępu w nieograniczony sposób do bezpiecznych usług łączności bez konieczności uzyskiwania zgody strony trzeciej. Wariant 3 nie spełniałby zatem określonych celów.

Dlatego UE musi podjąć działania w celu zapewnienia świadczenia tych usług poprzez pełne finansowanie i zamawianie własnego systemu (wariant 1 – w pełni publiczny) lub zaangażowanie zasobów prywatnych (wariant 2 – w formie umowy koncesji z prawem do komercyjnego wykorzystania). Warianty 1 i 2 pozwoliłyby osiągnąć cele szczegółowe w takim samym stopniu, ale wariant 2 ma wyższą rangę ze względu na korzyści ekonomiczne, jakie może wygenerować.

Wspólne korzyści ekonomiczne wariantów 1 i 2 są związane z wprowadzeniem nowej infrastruktury, która zapewniłaby wartość dodaną brutto w wysokości 17–24 mld EUR oraz dodatkowe miejsca pracy w unijnym przemyśle kosmicznym. Szacuje się, że inwestycje w infrastrukturę kosmiczną (*upstream*) będą miały sześciokrotny wpływ na sektory wykorzystania danych (*downstream*)¹⁵. Efekt mnożnikowy powstaje, gdy sektory wykorzystania danych (*downstream*) korzystają z usług, technologii i danych dostarczanych przez sektor kosmiczny, aby usprawnić swoją działalność. Szacuje się, że ich wartość dodana brutto wynosi 10–19 mld EUR.

Dodatkowa możliwość oferowana w wariantach 1 i 2, umożliwiająca sektorowi prywatnemu dokonywanie dalszych inwestycji w celu rozwijania usług komercyjnych, powinna przynieść większe korzyści gospodarcze sektorom wykorzystania danych (*downstream*), ponieważ

¹⁵ [Rada UE: UE w kosmosie.](#)

może ona dotyczyć znaczących możliwości rynku komercyjnego. Gdyby partnerzy prywatni zdecydowali się na rozwój dodatkowej infrastruktury na potrzeby usług komercyjnych, mogłoby to wygenerować dodatkową wartość dodaną brutto i zwiększyć liczbę miejsc pracy w unijnym przemyśle kosmicznym zarówno w sektorze kosmicznym (*upstream*), jak i w sektorze wykorzystania danych (*downstream*)

Jeżeli chodzi o skutki społeczne, rządowa łączność satelitarna zwiększa odporność unijnej infrastruktury i służb publicznych, a tym samym zwiększa społeczny wpływ ich funkcjonowania. Wartość dodana wynikająca z możliwości komunikowania się w przypadku nagłych wypadków i katastrof jest niezwykle wysoka dla obywateli oraz dla osób odpowiedzialnych za obiekty infrastruktury krytycznej. Również w tym przypadku dodatkowe inwestycje w infrastrukturę komercyjną jeszcze bardziej zwiększyłyby wpływ społeczny.

Jeżeli chodzi o wpływ Programu na środowisko, wariant 2, zakładający budowę dodatkowej infrastruktury, będzie miał wpływ na środowisko w związku z produkcją i uruchomieniem systemu. W porównaniu z innymi gałęziami przemysłu produkcja statków kosmicznych nie emituje jednak znacznych ilości gazów cieplarnianych. Ponadto projekt będzie zgodny z normami międzynarodowymi dotyczącymi ochrony środowiska kosmicznego (np. Wytycznymi w sprawie Ograniczania Śmieci Kosmicznych¹⁶ opracowanymi przez Komitet ONZ ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej (COPUOS) i Międzyagencyjny Komitet Koordynacyjny ds. Śmieci Kosmicznych (IADC)), jak również z obowiązującymi przepisami krajowymi¹⁷. Ponadto oczekuje się, że Program będzie miał pozytywny wpływ na środowisko, podobnie jak Galileo i Copernicus, w przypadku których oceniono, że korzyści dla środowiska wynikające z wykorzystania komponentów są około dwa razy większe niż wytworzony ślad ekologiczny. Korzyści dla środowiska obejmują np. usługi łączności satelitarnej w zakresie nadzoru morskiego, wspierające wykrywanie zanieczyszczeń i monitorowanie środowiska w odpowiedzi na nie, a także możliwość zapewnienia nieprzerwanej łączności w przypadku zakłóceń w funkcjonowaniu infrastruktury, zwłaszcza spowodowanych powodzią, huraganami lub innymi ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi wynikającymi ze zmiany klimatu.

Ponadto wariant 2 ma dodatkowe zalety, a mianowicie:

- usprawnia świadczenie usług rządowych (małe opóźnienia, odporność, bezpieczeństwo, gwarantowany dostęp, autonomiczne użytkowanie);
- umożliwia świadczenie dodatkowych usług komercyjnych (wzrost gospodarczy, korzyści społeczne)
- optymalizuje koszty ponoszone w budżecie Unii na:
 - rozwój i rozmieszczenie z wykorzystaniem korzyści skali;
 - operacje z wzajemnym wykorzystaniem przepustowości;

¹⁶ [IADC](#)

¹⁷ [Normy dotyczące ograniczania śmieci kosmicznych przyjęte przez państwa i organizacje międzynarodowe](#)

- stymuluje wdrażanie innowacyjnych technologii, w szczególności w ramach zaangażowania w New Space (podział ryzyka technologicznego między sektor publiczny i prywatny).

Jeżeli chodzi o koszty, szacowany koszt przepustowości łączności satelitarnej przeznaczonej na potrzeby administracji rządowej wynosi około 6 mld EUR, co wiąże się z rozmieszczeniem infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług rządowych. W wariancie 2 koszty są podzielone między wkład z budżetu Unii, wkład państw członkowskich i wkład sektora prywatnego.

Projekt oceny skutków został przedłożony Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 11 października 2021 r. Po wydaniu przez Radę negatywnej opinii na temat pierwszego projektu sprawozdania z oceny skutków, w dniu 21 grudnia 2021 r. przedłożono Radzie zmieniony projekt oceny skutków w celu uzyskania drugiej opinii. Rada odnotowała ulepszenia wprowadzone w odpowiedzi na jej wstępne uwagi, jednak w dniu 12 stycznia 2022 r. podtrzymała swoją negatywną opinię, ponieważ ocena skutków nadal zawierała istotne braki w zakresie 1) spójności analitycznej między definicją problemu, celami, wariantami, kryteriami porównania wariantów oraz definicją przyszłych wskaźników monitorowania; 2) wyjaśnień dotyczących wyboru wariantów strategicznych w odniesieniu do rozwiązań technicznych; 3) harmonogramu i identyfikacji źródeł finansowania; 4) jasności założeń metodologicznych i ważności cytowanych danych wtórnych; oraz 5) wyjaśnień dotyczących zgodności Programu z celami prawa o klimacie.

W związku z tym, aby uwzględnić uwagi zawarte w drugiej negatywnej opinii Rady, ocenę skutków uzupełniono o załącznik zawierający dodatkowe wyjaśnienia i dowody dotyczące obszarów, w których Rada w swojej opinii przedstawiła konkretne propozycje ulepszeń.

Metody pracy Komisji Europejskiej uprawniają wiceprzewodniczącego ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i prognozowania do zatwierdzenia kontynuacji inicjatywy, która była przedmiotem drugiej negatywnej opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej. Należy również zaznaczyć, że opinie Rady ds. Kontroli Regulacyjnej stanowią ocenę jakości oceny skutków, a nie ocenę powiązanego wniosku ustawodawczego.

Ze względu na polityczne znaczenie tego Programu, pilny charakter działań oraz fakt, że dodatkowe wyjaśnienia i dowody uznano za zadowalające w odniesieniu do zidentyfikowanych niedociągnięć i specyfikacji zaproponowanych przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej, Komisja – również w świetle zgody wiceprzewodniczącego ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i prognozowania – uznała za stosowne kontynuować realizację Programu.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Program jest zgodny z Kartą Praw Podstawowych („Karta”). Daje on rządowi państw członkowskich i podmiotom UE do dyspozycji wspólne narzędzie w postaci bezpiecznej łączności satelitarnej. Zwiększając skuteczność operacyjną podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, Program może przyczynić się do zagwarantowania i wzmocnienia prawa obywateli do bezpieczeństwa (art. 6 Karty) oraz do ochrony dyplomatycznej lub konsularnej

podczas pobytu w państwie trzecim (art. 46 Karty). Program może również prowadzić do lepszej ochrony danych osobowych (art. 8 Karty), ponieważ zwiększone bezpieczeństwo łączności satelitarnej poprawi poziom zabezpieczenia informacji przed, w szczególności, podsłuchem lub spoofingiem ze strony osób trzecich.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wkład Unii na lata 2021–2027 wynosi 2 400 mln EUR według cen bieżących, z czego 1 600 mln EUR zostanie wdrożone w ramach nowego unijnego programu bezpiecznej łączności w latach 2023–2027, a 800 mln EUR w ramach trzech innych programów: 430 mln EUR w ramach programu „Horyzont Europa”, 220 mln EUR w ramach unijnego programu kosmicznego oraz 150 mln EUR w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”.

Szczegółowa struktura budżetowa i finansowa wniosku w sprawie budżetu Unii została przedstawiona w sprawozdaniu finansowym załączonym do wniosku i zostanie pokryta z dostępnych zasobów wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

Na unijny program bezpiecznej łączności przeznaczono kwotę 1 600 mln EUR poprzez zmniejszenie środków z unijnego programu kosmicznego o 260 mln EUR, kwotę 150 mln EUR przeznaczono z Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” – „rezerwa na nowe wyzwania i priorytety”, 400 mln EUR z Europejskiego Funduszu Obronnego (EFO), 440 mln EUR w ramach programu „Cyfrowa Europa” (DEP) i 200 mln EUR w ramach komponentu cyfrowego instrumentu „Łącząc Europę” (CEF), 50 mln EUR z nieprzydzielonego marginesu w dziale 1 i 100 mln EUR z nieprzydzielonego marginesu w dziale 5 wieloletnich ram finansowych.

Komisja proponuje, aby redukcje puli środków finansowych na unijny program kosmiczny, instrument „Łącząc Europę”, EFO, program „Cyfrowa Europa” i ISWMR – „Globalny wymiar Europy” zostały uwzględnione w ramach 15-procentowego odchylenia przewidzianego w pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, a także nowych zasobów własnych, w tym planu działania na rzecz wprowadzenia nowych zasobów własnych.

Art. 14 wniosku stanowi, że Program będzie realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w ramach zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego.

Szacowane koszty Programu są wynikiem szeroko zakrojonych analiz, popartych doświadczeniem zdobytym przez Komisję w zarządzaniu unijnym programem kosmicznym oraz badań przygotowawczych i konsultacji z zainteresowanymi stronami. Szacunkowe wymogi w zakresie zasobów ludzkich, jak wskazano w sprawozdaniu finansowym dołączonym do niniejszego rozporządzenia, odzwierciedlają podstawową potrzebę zachowania ciągłości wiedzy specjalistycznej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Art. 6 ust. 1 wniosku stanowi, że Program jest realizowany na podstawie umów, w tym m.in. umów koncesji określonych w art. 2 pkt 14 rozporządzenia finansowego lub zamówień mieszanych.

Program zostanie poddany ocenie po upływie trzech lat od wejścia w życie rozporządzenia, a następnie będzie oceniany co cztery lata. Ocena Programu, zgodnie z wytycznymi Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa, będzie dotyczyć skuteczności, wydajności, spójności i wartości dodanej Programu dla UE. Zgodnie z art. 37 wniosku nacisk zostanie położony w szczególności na wydajność usług świadczonych w ramach Programu oraz na zmieniające się potrzeby użytkowników. Ponadto przeprowadzona zostanie ocena kluczowych elementów i dojrzałości unijnego łańcucha dostaw, aby zagwarantować, że rządowe potrzeby w zakresie łączności nie są w znacznym stopniu uzależnione od infrastruktury spoza UE. Ocenę przeprowadzą instytucje i agencje UE będące użytkownikami końcowymi, koncesjonariusz oraz Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego (EUSPA) wraz z Komisją.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek składa się z 11 rozdziałów. Ma on następującą strukturę:

Rozdział I zawiera przepisy ogólne określające przedmiot wniosku, którym jest ustanowienie unijnego systemu bezpiecznej łączności na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych Unii, tj. na lata 2021–2027. W rozdziale tym określono również cele ogólne i szczegółowe Programu oraz jego zakres. Ponadto w rozdziale tym zdefiniowano infrastrukturę Programu. Co więcej, rozdział zawiera przepis stanowiący, że Program wspiera innowacyjny i konkurencyjny unijny sektor kosmiczny i stymuluje ekosystem New Space w Unii, w tym udział MŚP, przedsiębiorstw typu start-up i innowatorów z państw członkowskich Unii.

W rozdziale II ustanowiono i zdefiniowano usługi, które mają być świadczone w ramach Programu. Ponadto w rozdziale tym określono zasady świadczenia usług rządowych oraz zdefiniowano uczestników i użytkowników usług rządowych.

W rozdziale III przedstawiono mechanizm finansowania Programu. Określa się w nim strumień finansowania i ustala pulę środków finansowych na wkład z budżetu Unii.

W rozdziale IV określono zasady wdrażania Programu, który jest realizowany za pomocą umów w sprawie zamówień zawieranych z wykonawcą przez Komisję. Zamówienie takie jest udzielane zgodnie z zasadami udzielania zamówień określonymi w art. 17, jak również z odpowiednimi przepisami rozporządzenia finansowego, i może mieć formę umowy koncesji lub zamówienia mieszanego. Jeżeli zawarcie umowy koncesji lub zamówienie mieszane okażą się nieopłacalne, Komisja, zgodnie z ust. 3, ma prawo do realizacji Programu w drodze zamówienia na dostawy/usługi lub roboty budowlane. W rozdziale tym określono również zasady regulujące własność i wykorzystanie aktywów stanowiących część tej infrastruktury.

Rozdział V odnosi się do zarządzania Programem. Określa on szczegółowo rolę, jaką mają odgrywać cztery główne podmioty zaangażowane w ten Program, a mianowicie Komisja, Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, państwa członkowskie i Europejska Agencja Kosmiczna oraz określa relacje między tymi różnymi podmiotami.

Rozdział VI dotyczy bezpieczeństwa, które jest szczególnie ważne ze względu na strategiczny charakter Programu oraz powiązania między przestrzenią kosmiczną a bezpieczeństwem. Należy osiągnąć i utrzymać wysoki poziom bezpieczeństwa poprzez wprowadzenie skutecznych rozwiązań w zakresie zarządzania, które są w dużej mierze oparte na doświadczeniach państw członkowskich i doświadczeniach zdobytych przez Komisję w ostatnich latach. Ponadto, podobnie jak każdy program o znaczeniu strategicznym, niniejszy Program musi zostać poddany niezależnej akredytacji bezpieczeństwa po spełnieniu odpowiednich norm w tym zakresie.

W rozdziale VII określono kryteria uczestnictwa państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie oraz kryteria dostępu państw trzecich i organizacji międzynarodowych do usług rządowych w ramach Programu.

Rozdziały VIII i IX zawierają odpowiednio przepisy dotyczące programowania i oceny Programu oraz środki delegowania i środki wykonawcze.

2022/0039 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające unijny program bezpiecznej łączności na lata 2023–2027

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 189 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rośnie zapotrzebowanie unijnych podmiotów rządowych na bezpieczne i niezawodne usługi łączności satelitarnej, w szczególności dlatego, że są one jedyną realną opcją w sytuacjach, w których naziemne systemy łączności nie istnieją, są zakłócane lub zawodne. Przystępny cenowo i opłacalny dostęp do łączności satelitarnej jest również niezbędny w regionach oddalonych oraz na pełnym morzu i w przestrzeni powietrznej. Na przykład tam, gdzie brak łączności wymagającej dużej przepustowości ogranicza obecnie możliwość pełnego wykorzystania nowych czujników i platform

obserwujących oceany, czyli 71 % powierzchni Ziemi, łączność satelitarna zapewnia długoterminowy, nieprzerwany dostęp na całym świecie.

- (2) Rada Europejska przyjęła z zadowoleniem w swoich konkluzjach z dnia 19–20 grudnia 2013 r. prowadzone w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Komisją i Europejską Agencją Kosmiczną (ESA) prace przygotowawcze nad rządową łącznością satelitarną następnej generacji (GOVSATCOM). GOVSATCOM została również uznana za jeden z elementów globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r. GOVSATCOM ma przyczyniać się do reagowania przez UE na zagrożenia hybrydowe oraz wspierać strategię UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego oraz politykę UE wobec Arktyki.
- (3) W dniu 22 marca 2017 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa Rady zatwierdził „Potrzeby użytkowników cywilno-wojskowych wysokiego szczebla w zakresie rządowej łączności satelitarnej”¹⁸, które zostały przygotowane przez ESDZ na podstawie wymagań użytkowników wojskowych określonych przez Europejską Agencję Obrony we wspólnym celu sztabowym przyjętym w 2014 r., a potrzeby użytkowników cywilnych zebrane przez Komisję zostały połączone w celu stworzenia „Potrzeb użytkowników cywilno-wojskowych wysokiego szczebla w zakresie rządowej łączności satelitarnej”.
- (4) UE przyjęła komponent GOVSATCOM rozporządzenia (UE) 2021/696 w dniu 28 kwietnia 2021 r., aby zapewnić długoterminową dostępność niezawodnych, bezpiecznych i racjonalnych pod względem kosztów usług łączności satelitarnej dla użytkowników GOVSATCOM. W rozporządzeniu (UE) 2021/696 przewidziano, że w pierwszej fazie komponentu GOVSATCOM, trwającej do około 2025 r., wykorzystywana byłaby istniejąca przepustowość. W tym kontekście Komisja ma pozyskać przepustowości GOVSATCOM od państw członkowskich mających systemy krajowe i potencjał w zakresie przestrzeni kosmicznej oraz od komercyjnych dostawców przepustowości lub usług łączności satelitarnej, z uwzględnieniem podstawowych interesów bezpieczeństwa Unii. W tej fazie usługi GOVSATCOM mają być wprowadzane etapami. Podejście to opiera się również na założeniu, że jeżeli w pierwszej fazie szczegółowa analiza przyszłego popytu i przyszłej podaży wykaze, że podejście to jest niewystarczające do pokrycia zmieniającego się popytu, konieczne będzie przejście do drugiej fazy oraz opracowanie specjalnej dodatkowej infrastruktury kosmicznej lub przepustowości w ramach współpracy z sektorem prywatnym, np. z operatorami satelitów z Unii.
- (5) Jest obecnie jasne, że bieżące zasoby Unii w zakresie łączności satelitarnej nie są w stanie sprostać nowym potrzebom użytkowników rządowych, którzy dążą do rozwiązań zapewniających wyższy poziom bezpieczeństwa, małe opóźnienia i globalny zasięg. Niedawny postęp techniczny umożliwił jednak powstanie konstelacji łączności na orbicie niegeostacjonarnej (NGSO), które stopniowo oferują usługi łączności o dużej szybkości i małych opóźnieniach. Istnieje możliwość zaspokojenia zmieniających się potrzeb użytkowników rządowych poprzez rozwój i rozmieszczenie dodatkowej infrastruktury, ponieważ w Unii Europejskiej dostępne są obecnie wnioski o przyznanie częstotliwości niezbędnych do świadczenia wymaganych usług. Jeżeli nie zostaną one wykorzystane, staną się nieaktualne

¹⁸

CSDP/PSDC 152, CFSP/PESC 274, COPS 103.

i zostaną przyznane innym podmiotom. W związku z tym, że częstotliwości są coraz bardziej ograniczonym zasobem, UE może nie mieć już więcej takiej możliwości.

- (6) W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 21–22 marca 2019 r. podkreślono, że Unia musi pójść dalej w rozwijaniu konkurencyjnej, bezpiecznej, integracyjnej i etycznej gospodarki cyfrowej z łącznością na światowym poziomie.
- (7) W Planie działania Komisji na rzecz synergii między przemysłem cywilnym, obronnym i kosmicznym z dnia 22 lutego 2021 r. stwierdzono, że „dzięki temu systemowi każda osoba w Europie będzie miała dostęp do szybkiej łączności, a ponadto Europa zyska odporny system łączności zapewniający jej łączność w każdych okolicznościach”¹⁹.
- (8) Unia powinna zapewnić odporne, globalne, gwarantowane i elastyczne rozwiązania łączności satelitarnej odpowiadające na zmieniające się potrzeby rządowe, oparte na unijnej bazie technologicznej i przemysłowej, w celu zwiększenia odporności działań państw członkowskich i instytucji unijnych dzięki gwarantowanemu i nieprzerwanemu dostępowi do łączności satelitarnej.
- (9) Łączność satelitarna może zwiększyć ogólną odporność sieci łączności. System łączności satelitarnej jest jedyną realną opcją w sytuacjach, gdy systemy naziemne nie istnieją, są zakłócane lub zawodne. Może na przykład zapewnić środki komunikacji cyfrowej na obszarach, na których nie ma sieci naziemnych, w tym nad oceanami i podczas lotów, a także na obszarach oddalonych lub tam, gdzie sieci lokalne zostały zniszczone w wyniku klęsk żywiołowych albo tam, gdzie nie można im ufać w sytuacjach kryzysowych.
- (10) W związku z tym ważne jest ustanowienie nowego unijnego programu bezpiecznej łączności („Program”) w celu zapewnienia unijnej infrastruktury łączności satelitarnej, która powinna zostać zbudowana w oparciu o komponent GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego i która powinna również korzystać z dodatkowego krajowego i europejskiego potencjału istniejącego w momencie realizacji działania oraz dalej rozwijać europejską infrastrukturę komunikacji kwantowej (EuroQCI).
- (11) Program powinien zapewniać świadczenie usług rządowych i umożliwiać świadczenie usług komercyjnych za pośrednictwem specjalnej infrastruktury rządowej i komercyjnej. Program powinien zatem składać się z działań w zakresie rozwoju i walidacji dotyczących budowy początkowej infrastruktury kosmicznej i naziemnej oraz uruchomienia początkowej infrastruktury kosmicznej. Program powinien następnie obejmować działania wdrożeniowe mające na celu ukończenie budowy zarówno infrastruktury kosmicznej, jak i naziemnej niezbędnej do świadczenia usług rządowych. Świadczenie usług rządowych, eksploatacja, utrzymanie i ciągłe doskonalenie infrastruktury po jej uruchomieniu, a także rozwój przyszłych generacji usług rządowych powinny stanowić część działań eksploatacyjnych. Działania eksploatacyjne powinny rozpocząć się jak najszybciej od udostępnienia wstępnego zestawu usług, które mają być świadczone do 2024 r., aby jak najszybciej zaspokoić zmieniające się potrzeby użytkowników rządowych.

¹⁹ COM(2021) 70 final.

- (12) Od czerwca 2019 r. państwa członkowskie podpisały deklarację w sprawie europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej (EuroQCI), zgadzając się na współpracę, wraz z Komisją i przy wsparciu ESA, na rzecz rozwoju infrastruktury komunikacji kwantowej obejmującej całą UE. Zgodnie z tą deklaracją EuroQCI ma na celu wdrożenie certyfikowanej bezpiecznej infrastruktury komunikacji kwantowej typu end-to-end, umożliwiającej ultrabezpieczne przesyłanie i przechowywanie informacji i danych oraz będącej w stanie połączyć krytyczne publiczne zasoby komunikacyjne w całej Unii. W tym celu należy zbudować wzajemnie połączoną infrastrukturę kosmiczną i naziemną, która umożliwi generowanie i dystrybucję kluczy kryptograficznych opartych na teorii informacji kwantowej. Program przyczyni się do osiągnięcia celów deklaracji EuroQCI poprzez rozwój infrastruktury kosmicznej EuroQCI zintegrowanej z infrastrukturą kosmiczną i naziemną Programu. Infrastruktura kosmiczna EuroQCI powinna być rozwijana w ramach Programu w dwóch głównych fazach: fazie wstępnej walidacji i fazie pełnego rozmieszczenia, w której powinna nastąpić pełna integracja z Programem, w tym w zakresie odpowiednich rozwiązań dotyczących łączności międzysatelitarnej i przekazywania danych między satelitami a stacjami naziemnymi. W ramach Programu należy włączyć EuroQCI do infrastruktury rządowej, ponieważ zapewni ona nieulegające dezaktualizacji systemy kryptograficzne, które oferują bezprecedensowy poziom bezpiecznej łączności poprzez odporność na przyszłe ataki przy pomocy technologii kwantowych.
- (13) Aby zoptymalizować wszystkie dostępne zasoby łączności satelitarnej, zagwarantować dostęp w niemożliwych do przewidzenia sytuacjach, takich jak klęski żywiołowe, oraz zapewnić skuteczność operacyjną i krótki czas oczekiwania, niezbędny jest segment naziemny. Segment ten powinien być zaprojektowany w oparciu o wymogi operacyjne i wymogi bezpieczeństwa.
- (14) W celu zwiększenia przepustowości łączności satelitarnej Unii infrastruktura Programu powinna integrować infrastrukturę stworzoną na potrzeby komponentu GOVSATCOM programu kosmicznego Unii. W szczególności infrastruktura naziemna Programu powinna obejmować centra GOVSATCOM i inne aktywa segmentu naziemnego.
- (15) Usługi udostępniane w ramach Programu powinny połączyć strategiczne obszary, takie jak Arktyka i Afryka, oraz przyczynić się do zwiększenia odporności geopolitycznej poprzez oferowanie dodatkowej łączności zgodnie z celami polityki w tych regionach i strategią Global Gateway²⁰.
- (16) Satelity budowane do celów Programu powinny być wyposażone w ładunek użytkowy, który może pozwolić na zwiększenie przepustowości i usług komponentów programu kosmicznego Unii, umożliwiając tym samym opracowywanie dodatkowych misji na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/696. Mogłby on oferować alternatywne usługi pozycjonowania, nawigacji i pomiaru czasu uzupełniające system Galileo, zapewnić nadawanie komunikatów EGNOS/SBAS z mniejszym opóźnieniem, zapewniać czujniki do obserwacji przestrzeni kosmicznej oraz wspierać rozszerzanie obecnych możliwości programu Copernicus, w szczególności na potrzeby służb ratunkowych i bezpieczeństwa cywilnego.

²⁰ JOIN(2021) 30 final.

- (17) Dla bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa i integralności usług rządowych istotne jest, aby, w miarę możliwości, aktywa kosmiczne Programu były wystrzeliwane z terytorium państw członkowskich. Ponadto mikrowyrzutnie mogą zapewnić dodatkową elastyczność umożliwiającą szybkie rozmieszczanie aktywów kosmicznych.
- (18) Istotne jest, aby Unia była właścicielem wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych związanych z infrastrukturą rządową, zapewniając jednocześnie przestrzeganie postanowień Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym jej art. 17. Mimo przysługującej Unii własności tych aktywów powinna ona mieć możliwość udostępniania powyższych aktywów osobom trzecim lub rozporządzania nimi, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz jeżeli zostanie to uznane za stosowne na podstawie oceny indywidualnych przypadków.
- (19) Program powinien zapewniać usługi mające na celu zaspokojenie potrzeb użytkowników rządowych. W dokumencie dotyczącym cywilnych i wojskowych wymagań użytkowych wysokiego stopnia na potrzeby rządowej łączności satelitarnej²¹, który został zatwierdzony przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Rady w marcu 2017 r., określono trzy filary przypadków użycia usług rządowych: nadzór, zarządzanie kryzysowe oraz łączenie i ochrona kluczowych infrastruktur.
- (20) Wymogi operacyjne dotyczące usług rządowych powinny zostać oparte na podstawie analizy przypadków użycia. Na podstawie tych wymogów operacyjnych, w połączeniu z wymogami bezpieczeństwa i zmieniającym się zapotrzebowaniem na usługi rządowe, należy opracować pakiet usług rządowych. W ramach pakietu usług należy określić mający zastosowanie poziom odniesienia dla usług rządowych. Pakiet usług dotyczący usług rządowych powinien uwzględniać pakiet usług GOVSATCOM ustanowiony w ramach rozporządzenia (UE) 2021/696. W celu utrzymania jak najlepszego dopasowania popytu i podaży należy regularnie aktualizować pakiet usług dotyczący usług rządowych.
- (21) Łączność satelitarna jest zasobem ograniczonym, uzależnionym od przepustowości satelitarnej, częstotliwości i zasięgu geograficznego. Aby zagwarantować racjonalność pod względem kosztów oraz czerpać korzyści skali, w ramach Programu należy lepiej dopasować podaż usług rządowych i popyt na te usługi. Ponieważ zarówno popyt, jak i potencjalna podaż zmieniają się w czasie, Komisja powinna monitorować potrzeby, by dostosować pakiet usług dotyczący usług rządowych, gdy tylko okaże się to konieczne.
- (22) Program powinien także umożliwiać świadczenie usług komercyjnych przez sektor prywatny. Takie usługi komercyjne mogłyby w szczególności przyczynić się do udostępnienia szybkich sieci szerokopasmowych i zagwarantowania niezawodnej łączności w całej Europie poprzez wyeliminowanie martwych stref łączności i zwiększenie spójności na terytoriach państw członkowskich, w tym na obszarach wiejskich, peryferyjnych, odległych i odizolowanych oraz na wyspach, a także zapewnić łączność na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym.

²¹ EEAS(2017) 359.

- (23) Państwa członkowskie, Rada, Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych („ESDZ”) a także agencje i organy Unii powinny móc zostać uczestnikami Programu, o ile postanowią upoważnić użytkowników usług rządowych lub udostępnić przepustowość, obiekty lub instalacje. Zważywszy, że do państw członkowskich należy decyzja odnośnie do upoważnienia krajowych użytkowników usług rządowych, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do tego, by zostały uczestnikami Programu lub przyjęły infrastrukturę Programu.
- (24) Każdy uczestnik Programu powinien wyznaczyć właściwy organ ds. bezpiecznej łączności, który będzie monitorował, czy użytkownicy i inne podmioty krajowe zaangażowane w Program przestrzegają obowiązujących przepisów oraz procedur bezpieczeństwa określonych w wymogach bezpieczeństwa.
- (25) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, a także nowych zasobów własnych, w tym planu działania na rzecz wprowadzenia nowych zasobów własnych²².
- (26) Cele Programu są spójne i komplementarne z celami innych programów Unii, w szczególności programu „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695²³, programu „Cyfrowa Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694²⁴, Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947²⁵, instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153²⁶ oraz, w szczególności, programu kosmicznego Unii Europejskiej ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696²⁷.

²² Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 (Dz.U. L 249 z 14.7.2021, s. 38).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 69).

- (27) W ramach programu „Horyzont Europa” wydzielona część komponentów z klastra 4 zostanie przeznaczona na działania badawczo-rozwojowe w zakresie rozwoju i walidacji systemu bezpiecznej łączności, w tym na potrzeby potencjalnych technologii, które będą rozwijane w nurcie „New Space”. W ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” wydzielona część środków zostanie przeznaczona na działania związane z eksploatacją systemu i świadczeniem usług na całym świecie, co pozwoli zaoferować szeroki wachlarz usług partnerom międzynarodowym. W ramach programu kosmicznego Unii wydzielona część komponentu GOVSATCOM zostanie przeznaczona na działania związane z rozwojem centrum GOVSATCOM, które będzie stanowiło element infrastruktury naziemnej systemu bezpiecznej łączności. Finansowanie pochodzące z tych programów powinno być realizowane na zasadach określonych w tych programach. Ponieważ przepisy te mogą znacznie różnić się od przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przy podejmowaniu decyzji o finansowaniu działań zarówno ze środków przeznaczonych na ten cel w ramach programu „Horyzont Europa” i ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, jak i w ramach unijnego programu bezpiecznej łączności należy wziąć pod uwagę konieczność skutecznego osiągnięcia zamierzonych celów polityki.
- (28) Ze względu na nieodłączny wpływ na bezpieczeństwo Unii i jej państw członkowskich Program ma wspólne cele i zasady z Europejskim Funduszem Obronnym ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697²⁸. W związku z tym część środków z tego programu powinna zostać przeznaczona na finansowanie działań w ramach przedmiotowego Programu, w szczególności działań związanych z rozmieszczaniem jego infrastruktury.
- (29) Do niniejszego Programu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”)²⁹. Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (30) Zgodnie z art. 191 ust. 3 rozporządzenia finansowego w żadnych okolicznościach te same koszty nie mogą być dwukrotnie finansowane z budżetu Unii.
- (31) Przy wykonywaniu niektórych zadań o charakterze nieregulacyjnym Komisja powinna mieć możliwość w razie potrzeby i w niezbędnym zakresie korzystania z pomocy technicznej niektórych stron zewnętrznych. Inne podmioty zaangażowane w publiczne zarządzanie Programem powinny mieć również możliwość korzystania z tej samej pomocy technicznej w wykonywaniu zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (32) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują także ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (33) Umowy w sprawie zamówień publicznych dotyczących działań finansowanych z Programu zawierane w jego ramach powinny być zgodne z przepisami unijnymi. W tym kontekście Unia powinna być również odpowiedzialna za określenie celów, jakie mają być realizowane w odniesieniu do zamówień publicznych.
- (34) Art. 154 rozporządzenia finansowego stanowi, że na podstawie wyników oceny *ex ante* Komisja może korzystać z systemów i procedur osób lub podmiotów, którym powierzono wdrażanie środków finansowych Unii. W stosownych przypadkach specjalne dostosowania tych systemów i procedur („środki nadzoru”), a także warunki dotyczące obowiązujących umów powinny zostać określone w odpowiedniej ramowej umowie o przyznanie wkładu.
- (35) Aby zrealizowane zostały cele Programu, ważne jest, aby możliwe było wykorzystanie, w stosownych przypadkach, potencjału oferowanego przez unijne podmioty publiczne i prywatne działające w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, a także podjęcie współpracy na poziomie międzynarodowym z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. Z tego względu konieczne jest zapewnienie możliwości korzystania ze wszystkich odpowiednich narzędzi i z wszystkich metod zarządzania przewidzianych w TFUE i rozporządzeniu finansowym oraz z procedur wspólnego udzielania zamówień.
- (36) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013³⁰ oraz rozporządzeniami Rady (Euratom, WE) nr 2988/95³¹ i (Euratom, WE) nr 2185/96³² i (UE) 2017/1939³³ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013,

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

³¹ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

³² Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

³³ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371³⁴. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (37) Aby zapewnić ochronę interesów finansowych Unii, należy zobowiązać państwa trzecie do przyznania właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF oraz Trybunałowi Obrachunkowemu praw i dostępu niezbędnych do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji.
- (38) Partnerstwo publiczno-prywatne jest najbardziej odpowiednim systemem zapewniającym realizację celów Programu. Pozwoliłoby ono wykorzystać istniejącą bazę technologiczną i infrastrukturalną łączności satelitarnej UE oraz zapewnić solidne i innowacyjne usługi rządowe, jednocześnie umożliwiając partnerom prywatnym uzupełnianie infrastruktury Programu o dodatkowe zdolności oferowania usług komercyjnych poprzez dodatkowe inwestycje własne. Taki system pozwoliłby ponadto zoptymalizować koszty wdrożenia i eksploatacji dzięki podziałowi kosztów rozwoju i wdrożenia komponentów wspólnych dla infrastruktury rządowej i komercyjnej, a także kosztów operacyjnych poprzez zapewnienie wysokiego poziomu uwspólnienia przepustowości. Wspierałby on innowacyjność, zwłaszcza w odniesieniu do koncepcji New Space, umożliwiając podział ryzyka związanego z badaniami i rozwojem między partnerów publicznych i prywatnych.
- (39) Model wdrażania mógłby przyjąć formę umowy koncesji lub innych ustaleń umownych. Niezależnie od modelu wdrażania należy wprowadzić kilka kluczowych zasad. W umowie należy określić jasny podział zadań i obowiązków między partnerów publicznych i prywatnych. W związku z tym należy unikać nadmiernej rekompensaty dla partnera prywatnego za świadczenie usług rządowych, umożliwić świadczenie usług komercyjnych przez sektor prywatny oraz zapewnić odpowiednie ustalenie priorytetów w zakresie potrzeb użytkowników rządowych. Komisja powinna móc dokonać oceny i zatwierdzenia takich usług, aby zapewnić ochronę podstawowych interesów Unii i celów Programu oraz wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia, aby zapobiec potencjalnym zakłóceniom konkurencji wynikającym ze świadczenia usług komercyjnych; takie zabezpieczenia mogłyby obejmować rozdzielanie ksiąg rachunkowych dotyczących usług rządowych i usług komercyjnych

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

oraz otwarty, sprawiedliwy i niedyskryminacyjny dostęp do infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług komercyjnych. Partnerstwo publiczno-prywatne powinno wspierać udział przedsiębiorstw typu start-up i MŚP w całym łańcuchu wartości koncesji i we wszystkich państwach członkowskich, zachęcając w ten sposób do rozwoju innowacyjnych i przełomowych technologii.

- (40) Należyte publiczne zarządzanie Programem wymaga jasnego podziału obowiązków i zadań między różne zaangażowane strony w celu unikania niepotrzebnego nakładania się działań oraz w celu ograniczenia przekraczania kosztów i opóźnień. Wszystkie podmioty zarządzające powinny w zakresie swoich kompetencji i obowiązków wspierać realizację celów Programu.
- (41) Państwa członkowskie od dawna są aktywne w dziedzinie przestrzeni kosmicznej. Posiadają systemy, infrastrukturę, krajowe agencje i organy ds. przestrzeni kosmicznej. Mogą zatem wnieść znaczący wkład do Programu, zwłaszcza w zakresie jego realizacji. Mogłyby one współpracować z Unią w celu propagowania usług i aplikacji w ramach Programu oraz zapewnienia spójności między odpowiednimi inicjatywami krajowymi a Programem. Komisja mogłaby uruchomić dostępne państwom członkowskim środki, korzystać z pomocy państw członkowskich i powierzyć im na wspólnie uzgodnionych warunkach pozaregulacyjne zadania związane z realizacją Programu. Ponadto zainteresowane państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie działania konieczne do zapewnienia ochrony infrastruktury naziemnej istniejącej na ich terytorium. Państwa członkowskie i Komisja powinny poza tym współpracować ze sobą oraz z odpowiednimi organami międzynarodowymi i regulacyjnymi, by zapewnić dostępność i ochronę zakresów częstotliwości niezbędnych do celów Programu na odpowiednim poziomie umożliwiających pełny rozwój i wdrożenie aplikacji bazujących na oferowanych usługach, zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE³⁵.
- (42) Zgodnie z art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) i z uwagi na jej rolę jako promotora ogólnego interesu Unii do Komisji należy realizacja Programu, ponoszenie ogólnej odpowiedzialności za Program i propagowanie korzystania z niego. W celu optymalizacji zasobów i kompetencji poszczególnych zainteresowanych stron Komisja powinna mieć możliwość powierzania niektórych zadań innym podmiotom w uzasadnionych przypadkach. Ponieważ Komisja ponosi ogólną odpowiedzialność za Program, powinna określić główne wymagania techniczne i operacyjne niezbędne do wdrożenia ewolucji systemów i usług. Powinna tego dokonać po konsultacji z ekspertami z państw członkowskich, użytkownikami i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami. Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 3 TFUE, wykonywanie kompetencji przez Unię nie uniemożliwia państwom członkowskim wykonywania ich kompetencji. Aby jednak dobrze wykorzystać środki finansowe Unii, Komisja powinna zapewnić, na ile to możliwe, spójność działań prowadzonych w ramach Programu z działaniami państw członkowskich.
- (43) Misją Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego („Agencja”) jest przyczynienie się do realizacji Programu, w szczególności w odniesieniu do akredytacji bezpieczeństwa. Niektóre zadania związane z tymi dziedzinami należy

³⁵ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 7).

zatem powierzyć Agencji. W szczególności w odniesieniu do kwestii bezpieczeństwa, z uwagi na doświadczenie Agencji w tej dziedzinie, powinna ona być odpowiedzialna za akredytację bezpieczeństwa w odniesieniu do usług rządowych i infrastruktury rządowej. Ponadto Agencja powinna wykonywać zadania powierzone jej przez Komisję. Powierzając zadania Agencji, należy jej zapewnić odpowiednie zasoby ludzkie, administracyjne i finansowe.

- (44) Dzięki doświadczeniom zdobytym w minionych latach w zakresie zarządzania, eksploatacji i świadczenia usług związanych z komponentami Galileo i EGNOS programu kosmicznego Unii Agencja jest najbardziej odpowiednim organem do realizacji, pod nadzorem Komisji, wszystkich zadań związanych z obsługą infrastruktury rządowej i świadczeniem usług rządowych. W związku z tym Agencji należy powierzyć zadania związane z obsługą infrastruktury rządowej i świadczeniem usług rządowych.
- (45) Aby zapewnić funkcjonowanie infrastruktury rządowej i ułatwić świadczenie usług rządowych, Agencja powinna mieć możliwość powierzania, w drodze umów o przyznanie wkładu, określonych działań innym podmiotom, odpowiednio w obszarach ich kompetencji, na warunkach zarządzania pośredniego mających zastosowanie do Komisji.
- (46) ESA jest międzynarodową organizacją posiadającą rozległą wiedzę specjalistyczną w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, w tym w łączności satelitarnej, i dlatego jest ważnym partnerem w realizacji różnych aspektów unijnej polityki kosmicznej. W tym zakresie ESA powinna być w stanie zapewnić Komisji specjalistyczną wiedzę techniczną, w tym w celu opracowania technicznych aspektów Programu. W tym celu Agencji można powierzyć działania Programu w zakresie rozwoju i walidacji i może ona zapewniać wsparcie przy ocenie umów zawieranych w kontekście realizacji Programu.
- (47) Ze względu na znaczenie działań związanych z przestrzenią kosmiczną dla gospodarki unijnej i życia obywateli Unii osiągnięcie i utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa powinno być głównym priorytetem Programu, w szczególności w celu ochrony interesów Unii i państw członkowskich, w tym w odniesieniu do informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych.
- (48) Na podstawie art. 17 TUE Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie programami, które zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu finansowym mogą być powierzane w drodze subdelegacji osobom trzecim w ramach zarządzania pośredniego. W tym kontekście Komisja musi zapewnić, aby zadania wykonywane przez osoby trzecie w celu realizacji Programu w ramach zarządzania pośredniego nie naruszały bezpieczeństwa Programu, w szczególności w odniesieniu do kontroli informacji niejawnych. Należy zatem wyjaśnić, że w przypadku gdy Komisja powierza ESA realizację zadań w ramach Programu, odpowiednie umowy o przyznanie wkładu finansowego muszą gwarantować, że informacje niejawne wytworzone przez ESA są uznawane za informacje niejawne UE („EUCI”) zgodnie

z decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/444³⁶ i decyzją Rady 2013/488/UE³⁷, opracowane z upoważnienia Komisji.

- (49) Bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego Komisja i Wysoki Przedstawiciel w granicach swoich kompetencji powinni zapewnić bezpieczeństwo Programu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz, w stosownych przypadkach, z decyzją Rady (WPZiB) 2021/698³⁸.
- (50) Ze względu na szczególną wiedzę fachową, jaką dysponuje ESDZ, oraz na jej regularne kontakty z organami państw trzecich i z organizacjami międzynarodowymi powinna ona być w stanie wspierać Komisję w realizacji pewnych zadań związanych z bezpieczeństwem Programu w dziedzinie stosunków zewnętrznych, zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE³⁹.
- (51) Bez uszczerbku dla wyłącznej odpowiedzialności państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa narodowego przewidzianej w art. 4 ust. 2 TUE, jak również dla prawa państw członkowskich do ochrony ich podstawowych interesów bezpieczeństwa zgodnie z art. 346 TFUE należy wprowadzić specjalne zarządzanie bezpieczeństwem, by zapewnić sprawną realizację Programu. Zarządzanie to powinno opierać się na trzech głównych zasadach. Po pierwsze, konieczne jest, aby szerokie, wyjątkowe doświadczenie państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa było uwzględniane w jak największym stopniu. Po drugie, w celu zapobiegania konfliktom interesów oraz wszelkim niedociągnięciom w stosowaniu przepisów bezpieczeństwa funkcje operacyjne powinno się oddzielić od funkcji związanych z akredytacją bezpieczeństwa. Po trzecie, podmiot odpowiedzialny za zarządzanie wszystkimi lub niektórymi elementami infrastruktury Programu jest również w stanie najlepiej zarządzać bezpieczeństwem powierzonych mu zadań. Bezpieczeństwo Programu opierałoby się na doświadczeniu wyniesionym z wdrażania w ubiegłych latach programu kosmicznego Unii. Należyte zarządzanie bezpieczeństwem wymaga także, by funkcje były odpowiednio rozdzielone wśród różnych podmiotów. Z uwagi na to, że Komisja jest odpowiedzialna za Program, powinna bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego określić ogólne wymogi bezpieczeństwa mające zastosowanie do Programu.
- (52) Cyberbezpieczeństwo infrastruktury Programu, zarówno naziemnej, jak i znajdującej się w przestrzeni kosmicznej, ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia ciągłości świadczenia usług i działania systemu. Przy określaniu wymogów bezpieczeństwa należy zatem odpowiednio uwzględnić potrzebę ochrony systemu i jego usług przed cyberatakami, także przy użyciu nowych technologii.

³⁶ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

³⁷ Decyzja Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

³⁸ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/698 z dnia 30 kwietnia 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa systemów i usług wdrażanych, udostępnianych i użytkowanych w ramach Unijnego programu kosmicznego, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii, oraz uchylecia decyzji 2014/496/WPZiB (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 178).

³⁹ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (2010/427/UE) (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

- (53) Po przeprowadzeniu analizy ryzyka i zagrożeń Komisja powinna w stosownych przypadkach określić strukturę monitorowania bezpieczeństwa. Tę strukturę monitorowania bezpieczeństwa powinien stanowić podmiot, który wykonuje instrukcje wypracowane w ramach zakresu stosowania decyzji (WPZiB) 2021/698.
- (54) Usługi rządowe świadczone w ramach Programu będą wykorzystywane przez podmioty rządowe Unii w misjach o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa i ochrony. Dlatego takie usługi i taka infrastruktura powinny podlegać akredytacji bezpieczeństwa.
- (55) Jest niezbędne, aby działania związane z akredytacją bezpieczeństwa były realizowane w oparciu o zbiorową odpowiedzialność za bezpieczeństwo Unii i jej państw członkowskich, poprzez dążenie do konsensusu i z udziałem wszystkich podmiotów zaangażowanych w kwestie bezpieczeństwa; należy również wdrożyć procedurę stałego monitorowania ryzyka. Konieczne jest również, aby działania techniczne związane z akredytacją bezpieczeństwa były prowadzone przez specjalistów posiadających odpowiednie kwalifikacje w zakresie akredytacji złożonych systemów i poświadczenie bezpieczeństwa osobowego na odpowiednim poziomie.
- (56) Jednym z ważnych celów Programu jest zapewnianie bezpieczeństwa Unii i państw członkowskich oraz wzmacnianie odporności w obrębie kluczowych technologii i łańcuchów wartości. W określonych przypadkach osiągnięcie tego celu wymaga ustanowienia warunków kwalifikowalności i uczestnictwa w celu zapewnienia ochrony integralności, bezpieczeństwa i odporności systemów operacyjnych Unii. Nie powinno to podważać potrzeby zapewnienia konkurencyjności i racjonalności pod względem kosztów.
- (57) Zważywszy na znaczenie naziemnej infrastruktury rządowej dla Programu i jej wpływ na jego bezpieczeństwo, lokalizacja takiej infrastruktury powinna zostać określona przez Komisję. Rozmieszczenie naziemnej infrastruktury rządowej Programu powinno nadal odbywać się w oparciu o otwarte i przejrzyste procedury, w które w stosownych przypadkach mogłaby być zaangażowana Agencja w zakresie jej kompetencji.
- (58) Usługi rządowe w ramach Programu będą wykorzystywane przez podmioty Unii i państw członkowskich w misjach i operacjach o krytycznym znaczeniu dla ochrony i bezpieczeństwa. W związku z tym, aby chronić podstawowe interesy Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa, konieczne jest wprowadzenie środków zapewniających niezbędny poziom niezależności od stron trzecich (państw trzecich i podmiotów z państw trzecich), obejmujących wszystkie elementy Programu. Obejmuje to technologie kosmiczne i naziemne na poziomie komponentu, podsystemu i systemu, przemysł wytwórczy, właścicieli i operatorów systemów kosmicznych oraz fizyczną lokalizację komponentów systemów naziemnych.
- (59) Aby zapewnić przyszłą konkurencyjność europejskiego przemysłu kosmicznego, Program powinien przyczynić się do rozwoju zaawansowanych umiejętności w dziedzinach związanych z przestrzenią kosmiczną oraz wspierać działania edukacyjno-szkoleniowe, promując zarazem równe szanse, równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet, aby móc w pełni wykorzystać potencjał obywateli Unii w tej dziedzinie.

- (60) Ze względu na swój ogólnoświatowy zasięg Program ma silny wymiar międzynarodowy. Partnerzy międzynarodowi oraz ich rządy i obywatele będą odbiorcami szerokiego wachlarza usług świadczonych w ramach Programu, co przyniesie korzyści dla międzynarodowej współpracy Unii i państw członkowskich z tymi partnerami. W sprawach związanych z Programem Komisja może koordynować, w imieniu Unii i w zakresie jej kompetencji, działania na arenie międzynarodowej. W szczególności, w odniesieniu do Programu, Komisja będzie bronić interesów Unii i państw członkowskich na forach międzynarodowych, w tym w zakresie częstotliwości, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w tej dziedzinie.
- (61) Członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), państwa przystępujące, kraje kandydujące i potencjalni kandydaci, a także państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa i inne państwa trzecie mogą uczestniczyć w Programie wyłącznie na podstawie umowy zawartej zgodnie z art. 218 TFUE.
- (62) Zgodnie z decyzją Rady 2013/755/UE⁴⁰ osoby i podmioty z siedzibą w krajach lub terytoriach zamorskich kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (63) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do zatwierdzania lokalizacji ośrodków należących do naziemnej infrastruktury rządowej, przyjmowania wymogów operacyjnych dotyczących usług rządowych i pakietu usług dotyczącego usług rządowych, a także ustanawiania dodatkowych wymogów dotyczących udziału państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴¹.
- (64) Usługi rządowe na rzecz użytkowników usług rządowych powinny być co do zasady bezpłatne. Jeżeli po przeprowadzeniu analizy Komisja stwierdzi, że istnieją braki w przepustowości, powinna mieć możliwość opracowania polityki cenowej w ramach szczegółowych przepisów dotyczących świadczenia usług w celu uniknięcia zakłóceń na rynku. Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia takiej polityki cenowej. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (65) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do lokalizacji segmentu naziemnej infrastruktury rządowej. Przy dokonywaniu wyboru takich lokalizacji Komisja powinna mieć możliwość uwzględnienia wymogów operacyjnych i wymogów bezpieczeństwa, a także istniejącej infrastruktury. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

⁴⁰ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską (decyzja o stowarzyszeniu zamorskim) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (66) W interesie należytego zarządzania publicznego oraz zważywszy na synergii między przedmiotowym Programem a programem kosmicznym Unii, a w szczególności w celu zapewnienia odpowiednich synergii z komponentem GOVSATCOM, komitet ds. Programu ustanowiony w ramach rozporządzenia (UE) 2021/696 w konfiguracji GOVSATCOM powinien również pełnić funkcję komitetu do celów przedmiotowego Programu. W sprawach związanych z bezpieczeństwem Programu posiedzenia komitetu ds. Programu powinny odbywać się w specjalnym składzie zajmującym się bezpieczeństwem.
- (67) Ponieważ należyte publiczne zarządzanie wymaga jednolitego zarządzania Programem, szybszego podejmowania decyzji i równego dostępu do informacji, przedstawiciele podmiotów, którym powierzono zadania związane z Programem, mogliby mieć możliwość uczestniczenia w charakterze obserwatorów w pracach komitetu ds. Programu utworzonego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Z tych samych powodów przedstawiciele państw trzecich i organizacji międzynarodowych, które zawarły umowę międzynarodową z Unią, w odniesieniu do Programu, mogliby mieć możliwość uczestniczenia w pracach komitetu ds. Programu pod warunkiem spełnienia wymogów bezpieczeństwa i zgodnie z postanowieniami takiej umowy. Przedstawiciele podmiotów, którym powierzono zadania związane z Programem, państw trzecich i organizacji międzynarodowych nie powinni mieć prawa do uczestniczenia w głosowaniach komitetu ds. Programu. Warunki uczestnictwa obserwatorów i uczestników ad hoc powinny zostać określone w regulaminie komitetów ds. Programu.
- (68) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁴² Program powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków Programu. Ocena przedmiotowego Programu powinna uwzględniać wyniki oceny programu kosmicznego Unii w odniesieniu do komponentu GOVSATCOM, przeprowadzonej w ramach rozporządzenia (UE) 2021/696.
- (69) W celu zapewnienia ciągłej adekwatności wskaźników na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu, a także ram monitorowania i oceny Programu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załącznika do niniejszego rozporządzenia w zakresie wskaźników, jak również w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny, które mogą uwzględniać między innymi upowszechnianie wśród użytkowników końcowych oraz skutki dla rynku wewnętrznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów

⁴²

Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (70) W celu zapewnienia jednolitych warunków realizacji wymogów bezpieczeństwa w ramach Programu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość sprawowania maksymalnej kontroli nad wymogami bezpieczeństwa w ramach Programu. Przyjmując akty wykonawcze w dziedzinie bezpieczeństwa Programu, Komisja powinna być wspomagana przez komitet ds. Programu zbierający się w specjalnym składzie zajmującym się bezpieczeństwem. Ze względu na wrażliwy charakter kwestii związanych z bezpieczeństwem przewodniczący komitetu ds. Programu powinien dążyć do wypracowania takich rozwiązań, które zyskałyby możliwie największe poparcie w ramach komitetu. Komisja nie powinna przyjmować aktów wykonawczych określających ogólne wymogi bezpieczeństwa w zakresie Programu w przypadkach, w których komitet ds. Programu nie wydał opinii.
- (71) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań, które wykraczają poza możliwości finansowe i techniczne działającego pojedynczo państwa członkowskiego, możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Unijny program bezpiecznej łączności (zwany dalej „Programem”). Określa ono cele Programu oraz zasady dotyczące działań w ramach Programu, infrastrukturę i usługi Programu, uczestników Programu, budżet na lata 2023–2027, formy finansowania unijnego i zasady przyznawania takiego finansowania, jak również zasady realizacji Programu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, system lub część infrastruktury zlokalizowane na terytorium państw członkowskich, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na dane państwo członkowskie w wyniku utracenia tych funkcji;
- 2) „europejska infrastruktura komunikacji kwantowej” (EuroQCI) oznacza wzajemnie połączoną infrastrukturę kosmiczną i naziemną należącą do infrastruktury Programu, wykorzystującą technologię kwantową w celu zapewnienia dystrybucji kluczy kryptograficznych;
- 3) „centrum GOVSATCOM” należy rozumieć zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 4) „użytkownik GOVSATCOM” należy rozumieć zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 22 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 5) „infrastruktura” oznacza składnik aktywów, system lub jego część, które są niezbędne do świadczenia usług w ramach Programu;
- 6) „przemysł New Space” oznacza przedsiębiorstwa prywatne, małe i średnie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa typu start-up, które opracowują nowatorskie technologie i aplikacje kosmiczne;
- 7) „ładunek użytkowy” oznacza sprzęt przewożony przez statek kosmiczny w celu wykonania określonej misji w przestrzeni kosmicznej;
- 8) „system bezpiecznej łączności” oznacza system opracowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, obejmujący infrastrukturę, o której mowa w art. 5, i zapewniający usługi, o których mowa w art. 7;
- 9) „Agencja” oznacza Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2021/696.

Artykuł 3

Cele Programu

1. Ogólnym celem Programu jest stworzenie bezpiecznego i autonomicznego systemu łączności opartej na infrastrukturze kosmicznej w celu zapewnienia gwarantowanych i odpornych usług łączności satelitarnej, w szczególności aby:
 - a) zapewnić użytkownikom rządowym długoterminowy, nieprzerwany dostęp do bezpiecznych i opłacalnych usług łączności satelitarnej na całym świecie, zgodnie z art. 7 ust. 1–3, co wspiera ochronę infrastruktury krytycznej, nadzór, działania zewnętrzne, zarządzanie kryzysowe oraz aplikacje o kluczowym znaczeniu dla gospodarki, środowiska, bezpieczeństwa i obrony, zwiększając tym samym odporność państw członkowskich;

- b) umożliwiać świadczenie usług komercyjnych przez sektor prywatny zgodnie z art. 7 ust. 4.

2. Program ma następujące cele szczegółowe:

- a) poprawę odporności unijnych usług łączności przez rozwój, budowę i eksploatację wieloorbitalnej infrastruktury łączności, stale dostosowywanej do zmian popytu na łączność satelitarną, przy jednoczesnym uwzględnieniu istniejących i przyszłych aktywów państw członkowskich wykorzystywanych w ramach komponentu GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/696⁴³;
- b) przyczynienie się do zwiększenia cyberodporności przez proaktywną i reaktywną obronę przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa i zagrożeniami elektromagnetycznymi oraz przez cyberbezpieczeństwo operacyjne, jak również integracja segmentu kosmicznego i powiązanego segmentu naziemnego europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej, aby umożliwić bezpieczną transmisję kluczy kryptograficznych;
- c) poprawę i rozszerzenie zdolności i usług innych komponentów unijnego programu kosmicznego;
- d) zachęcanie do wdrażania innowacyjnych i przełomowych technologii, w szczególności przez wykorzystanie przemysłu New Space; oraz
- e) umożliwienie dalszego rozwoju szybkich sieci szerokopasmowych i niezawodnej łączności w całej Unii, wyeliminowanie martwych stref łączności i zwiększenie spójności na terytoriach państw członkowskich, a także umożliwienie łączności na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym poza Unią.

Artykuł 4

Działania związane z realizacją Programu

- 1. Świadczenie usług rządowych, o których mowa w art. 7 ust. 1, zapewnia się poprzez realizację następujących działań:
 - a) działania w zakresie rozwoju i walidacji, obejmujące budowę i uruchomienie początkowej infrastruktury kosmicznej i naziemnej niezbędnej do świadczenia usług rządowych;
 - b) rozwój i integracja segmentu kosmicznego i powiązanego segmentu naziemnego europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej z infrastrukturą kosmiczną i naziemną systemu bezpiecznej łączności;

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 69).

- c) działania wdrożeniowe w celu ukończenia infrastruktury kosmicznej i naziemnej niezbędnej do świadczenia usług rządowych;
 - d) działania eksploatacyjne na potrzeby świadczenia usług rządowych, obejmujące:
 - (i) eksploatację, utrzymanie, stałe doskonalenie i ochronę infrastruktury kosmicznej i naziemnej, w tym uzupełnianie i zapobieganie dezaktualizacji;
 - e) rozwój przyszłych generacji infrastruktury kosmicznej i naziemnej i ewolucja usług rządowych.
2. Działania eksploatacyjne, o których mowa w ust. 1 lit. d), rozpoczyna się stopniowo od świadczenia wstępnego zestawu usług do 2024 r. Te początkowe usługi ulepsza się przez stopniowe wdrażanie infrastruktury kosmicznej i naziemnej prowadzące do osiągnięcia pełnej zdolności operacyjnej do 2027 r.
3. Działania, o których mowa w art. 6, realizowane są przez cały okres trwania Programu.

Artykuł 5

Infrastruktura systemu bezpiecznej łączności

1. Infrastruktura systemu bezpiecznej łączności składa się z infrastruktury rządowej i komercyjnej, jak określono odpowiednio w ust. 2 i 3.
2. Infrastruktura rządowa systemu bezpiecznej łączności obejmuje wszystkie powiązane aktywa naziemne i kosmiczne, które są niezbędne do świadczenia usług rządowych określonych w art. 7 ust. 1, w tym następujące aktywa:
- a) satelity lub podkomponenty satelitarne;
 - b) podkomponenty kosmiczne i naziemne zapewniające dystrybucję kluczy kryptograficznych;
 - c) infrastrukturę służącą do monitorowania bezpieczeństwa infrastruktury i usług Programu;
 - d) infrastrukturę służącą do świadczenia usług na rzecz użytkowników rządowych;
 - e) infrastrukturę segmentu naziemnego GOVSATCOM określoną w art. 67 rozporządzenia (UE) 2021/696, w tym centra GOVSATCOM.

Do celów niniejszego rozporządzenia prawo do użytkowania częstotliwości niezbędnych do transmisji sygnałów generowanych przez aktywa naziemne i kosmiczne infrastruktury rządowej stanowi część infrastruktury rządowej.

Infrastruktura rządowa obsługuje dodatkowe ładunki użytkowe, które mogą być wykorzystywane jako część infrastruktury kosmicznej komponentów unijnego

programu kosmicznego wymienionych w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/696 na warunkach określonych w tym rozporządzeniu.

3. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia, w stosownych przypadkach, środki wymagane do określenia lokalizacji ośrodków należących do naziemnej infrastruktury rządowej, z wyjątkiem centrów GOVSATCOM, zgodnie z wymogami bezpieczeństwa, przy użyciu otwartej i przejrzystej procedury. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Lokalizację centrów GOVSATCOM określa się zgodnie z art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696.

W celu ochrony interesów bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich centra, o których mowa w akapicie pierwszym, znajdują się, w miarę możliwości, na terytorium państw członkowskich i są regulowane umową w sprawie przyjęcia w formie umowy administracyjnej między Unią a danym państwem członkowskim.

Jeżeli nie jest możliwe umiejscowienie centrum na terytorium państw członkowskich, Komisja może określić lokalizację takiego centrum na terytorium państwa trzeciego, z zastrzeżeniem umowy w sprawie przyjęcia między Unią a danym państwem trzecim zawartej zgodnie z art. 218 TFUE.

4. Infrastruktura komercyjna, o której mowa w ust. 1, obejmuje wszystkie aktywa kosmiczne i naziemne inne niż te, które stanowią część infrastruktury rządowej. Infrastruktura komercyjna jest w całości finansowana przez wykonawcę, o którym mowa w art. 15 ust. 2.
5. W celu ochrony interesów bezpieczeństwa Unii aktywa kosmiczne systemu bezpiecznej łączności są wynoszone na orbitę przez dostawcę usług wynoszenia na orbitę, który spełnia warunki określone w art. 19, oraz, w miarę możliwości, z terytorium państw członkowskich.

Artykuł 6

Działania wspierające innowacyjny i konkurencyjny unijny sektor kosmiczny

1. Program wspiera innowacyjny i konkurencyjny unijny sektor kosmiczny oraz pobudza przemysł New Space w Unii, a w szczególności inicjatywy i działania wymienione w art. 6 rozporządzenia (UE) 2021/696, w tym, w stosownych przypadkach, wsparcie usług komercyjnych.
2. Komisja wnosi wkład w działania, o których mowa w ust. 1, stosując następujące środki:
 - a) ustanawia kryteria zawarcia umów w sprawie zamówienia, o których mowa w art. 15, zapewniając udział przedsiębiorstw typu start-up oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) z całej Unii i z całego odpowiedniego łańcucha wartości;
 - b) wymaga, aby wykonawca, o którym mowa w art. 15 ust. 2, przedstawił plan włączenia przedsiębiorstw typu start-up i MŚP z całej Unii w działania w ramach umów, o których mowa w art. 15;

- c) wymaga w drodze umów, o których mowa w art. 15, aby przedsiębiorstwa typu start-up i MŚP były w stanie świadczyć własne usługi na rzecz użytkowników końcowych;
- d) promuje większy udział innowatorów oraz ustanawia w dokumentacji przetargowej cele w zakresie równości i włączenia społecznego.

Rozdział II

Usługi

Artykuł 7

Definicja pakietu usług

1. Zapewnia się świadczenie usług rządowych w sposób określony w pakiecie usług, o którym mowa w ust. 3, oraz zgodnie z wymogami operacyjnymi określonymi w ust. 2.
2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, wymogi operacyjne dotyczące usług rządowych, w formie specyfikacji technicznych dla przypadków użycia związanych w szczególności z zarządzaniem kryzysowym, nadzorem i zarządzaniem kluczową infrastrukturą, w tym z sieciami łączności dyplomatycznej. Podstawą tych wymogów operacyjnych jest szczegółowa analiza wymogów użytkowników Programu; w wymogach tych uwzględnia się wymogi wynikające z istniejących urządzeń użytkownika oraz z istniejących sieci, jak również wymogi operacyjne dotyczące usług GOVSATCOM zgodnie z art. 63 ust. 2 rozporządzenia w sprawie programu kosmicznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2.
3. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, pakiet usług dotyczący usług rządowych w postaci wykazu usług oraz ich atrybutów, w tym zasięgu geograficznego, częstotliwości, szerokości pasma, urządzeń użytkownika i zabezpieczeń. Te akty wykonawcze są oparte na wymogach operacyjnych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz na mających zastosowanie wymogach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 27 ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2.
4. Świadczenie usług komercyjnych jest finansowane przez wykonawcę, o którym mowa w art. 15 ust. 2. Warunki świadczenia usług komercyjnych określa się w umowach, o których mowa w art. 15. W warunkach tych określa się w szczególności, w jaki sposób Komisja będzie oceniać i zatwierdzać świadczenie usług komercyjnych, w celu zapewnienia ochrony podstawowych interesów Unii oraz celów ogólnych i szczegółowych Programu, o których mowa w art. 3. Warunki te obejmują również odpowiednie zabezpieczenia zapobiegające zakłóceniom konkurencji w zakresie świadczenia usług komercyjnych, aby uniknąć konfliktu interesów, nieuzasadnionej dyskryminacji oraz wszelkich innych ukrytych korzyści pośrednich dla wykonawcy, o którym mowa w art. 15 ust. 2. Takie zabezpieczenia mogą obejmować obowiązek oddzielenia rachunkowości dotyczącej świadczenia usług rządowych od rachunkowości dotyczącej świadczenia usług komercyjnych,

w tym utworzenie na potrzeby świadczenia usług rządowych podmiotu odrębnego pod względem strukturalnym i prawnym od operatora zintegrowanego pionowo, a także zapewnienie otwartego, sprawiedliwego i niedyskryminującego dostępu do infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług komercyjnych.

Artykuł 8

Usługi rządowe

1. Usługi rządowe świadczone są na rzecz uczestników Programu, o których mowa w art. 9 ust. 1, 2 i 3.
2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowe przepisy dotyczące świadczenia usług rządowych z uwzględnieniem art. 66 rozporządzenia w sprawie programu kosmicznego oraz przewidywanego zapotrzebowania na poszczególne przypadki użycia, dynamicznego przydziału zasobów i ustalania priorytetów usług rządowych zgodnie z istotnością i znaczeniem krytycznym potrzeb użytkowników oraz, w stosownych przypadkach, według oszczędności kosztowej.
3. Dostęp do usług rządowych jest bezpłatny dla ich użytkowników.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 Komisja może, w należycie uzasadnionych przypadkach i w ramach wyjątku, określić, w drodze aktów wykonawczych, politykę opłat.

Określając tę politykę opłat, Komisja zapewnia, aby świadczenie usług rządowych nie zakłócało konkurencji, aby nie wystąpił niedobór usług rządowych oraz aby ustalona cena nie skutkowała nadmierną rekompensatą dla beneficjenta.
5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2.
6. Świadczenie usług rządowych między użytkownikami upoważnionymi przez tego samego uczestnika Programu określa i wdraża ten uczestnik Programu.

Artykuł 9

Uczestnicy Programu i właściwe organy ds. Programu

1. Uczestnikami Programu są państwa członkowskie, Rada, Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ), o ile upoważniają one użytkowników usług rządowych.
2. Agencje i organy Unii mogą zostać uczestnikami Programu, o ile jest to niezbędne do realizacji ich zadań oraz zgodne ze szczegółowymi przepisami określonymi w porozumieniu administracyjnym zawartym między daną agencją a instytucją Unii, która tę agencję nadzoruje.
3. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą zostać uczestnikami Programu zgodnie z art. 36.

4. Każdy uczestnik Programu wyznacza jeden właściwy organ ds. bezpiecznej łączności.

Wymóg ten uznaje się za spełniony przez uczestników Programu, jeżeli spełniają oni następujące kryteria:

- a) są również uczestnikami GOVSATCOM, o których mowa w art. 68 rozporządzenia (UE) 2021/696; oraz
 - b) wyznaczyli właściwy organ zgodnie z art. 68 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/696.
5. Właściwy organ ds. bezpiecznej łączności, o którym mowa w ust. 4, zapewnia, aby:
- a) korzystanie z usług było zgodne z obowiązującymi wymogami bezpieczeństwa;
 - b) określono prawa dostępu do usług rządowych i zarządzano tymi prawami;
 - c) korzystanie z urządzeń niezbędnych do posługiwania się usługami rządowymi i związanych z nimi połączeń w ramach łączności elektronicznej i informacji oraz zarządzanie tymi urządzeniami, połączeniami i informacjami odbywało się zgodnie z obowiązującymi wymogami bezpieczeństwa;
 - d) ustanowiono centralny punkt kontaktowy, który w razie konieczności ma pomagać w zgłaszaniu ryzyka i zagrożeń dla bezpieczeństwa, a w szczególności w wykrywaniu potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na usługi świadczone w ramach Programu.

Artykuł 10

Użytkownicy usług rządowych

1. Następujące podmioty mogą być upoważnione jako użytkownicy usług rządowych:
- a) organ publiczny Unii lub państwa członkowskiego albo organ, któremu powierzono sprawowanie władzy publicznej;
 - b) osoba fizyczna lub prawna działająca w imieniu i pod kontrolą podmiotu, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu.
2. Użytkownicy usług rządowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, muszą być odpowiednio upoważnieni przez uczestników Programu, o których mowa w art. 9, do korzystania z usług rządowych oraz muszą spełniać ogólne wymogi bezpieczeństwa, o których mowa w art. 27 ust. 2.

Rozdział III

Wkład z budżetu i mechanizmy budżetowe

Artykuł 11

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Programu na okres od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. oraz na pokrycie powiązanego ryzyka, wynosi 1,600 mld EUR w cenach bieżących.

Orientacyjny podział kwoty z WRF na lata 2021–2027 jest następujący:

- 950 mln EUR z działu 1;
 - 500 mln EUR z działu 5;
 - 150 mln EUR z działu 6.
2. Uzupełnieniem Programu jest finansowanie wdrażane w ramach programu „Horyzont Europa”, unijnego programu kosmicznego oraz Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) o maksymalnej orientacyjnej kwocie odpowiednio 0,430 mld EUR, 0,220 mld EUR i 0,150 mld EUR. Finansowanie to wdraża się zgodnie z, odpowiednio, rozporządzeniem (UE) 2021/695, rozporządzeniem (UE) 2021/696 i rozporządzeniem (UE) 2021/947.
 3. Kwota, o której mowa w ust. 1, może zostać wykorzystana na pokrycie kosztów wszystkich działań wymaganych do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 3. Wydatki takie mogą również obejmować:
 - a) przeprowadzanie badań i organizowanie spotkań ekspertów, w szczególności w celu oceny spełnienia wymogów kosztowych i czasowych Programu;
 - b) działania informacyjne i komunikacyjne, w tym komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, o ile mają one bezpośredni związek z celami niniejszego rozporządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem tworzenia synergii z innymi dziedzinami polityki Unii;
 - c) sieci informatyczne służące przetwarzaniu i wymianie informacji oraz środki zarządzania administracyjnego, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, wdrażane przez Komisję;
 - d) pomoc techniczną i administracyjną na potrzeby realizacji Programu, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, w tym w zakresie systemów informatycznych dla przedsiębiorstw.
 4. Zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozłożyć na kilka lat na roczne raty.

Artykuł 12

Finansowanie skumulowane i alternatywne

Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, w tym środki objęte zarządzaniem dzielonym, może również otrzymać wkład na podstawie Programu, pod warunkiem że wkłady z poszczególnych programów nie pokrywają tych samych kosztów. Zasady odnośnego programu Unii mają zastosowanie do odpowiedniego wkładu w działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania. Wsparcie w ramach poszczególnych programów Unii może być obliczane proporcjonalnie, zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.

Artykuł 13

Wkłady na rzecz Programu

1. Program może otrzymywać dodatkowe wkłady finansowe lub wkłady rzeczowe od:
 - a) agencji i organów Unii;
 - b) państw członkowskich;
 - c) państw trzecich uczestniczących w Programie;
 - d) Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA) lub innych organizacji międzynarodowych zgodnie z odpowiednimi porozumieniami.
2. Dodatkowy wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz dochody na podstawie art. 8 ust. 4 traktuje się jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”).

Artykuł 14

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w ramach zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród i zamówień. Program może również zapewniać finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych.

Rozdział IV

Realizacja Programu

Artykuł 15

Model wdrażania

1. Działania określone w art. 4 niniejszego rozporządzenia są realizowane w drodze umów w sprawie zamówienia zawieranych zgodnie z rozporządzeniem finansowym i zasadami udzielania zamówień określonymi w art. 17 niniejszego rozporządzenia.
2. Role, obowiązki, system finansowy i podział ryzyka między Unią a wykonawcą w odniesieniu do realizacji określa się w umowach, które mogą mieć formę umowy koncesji, zamówienia na dostawy, usługi lub roboty budowlane lub zamówienia mieszanego, z uwzględnieniem systemu własności określonego w art. 16 oraz finansowania Programu na podstawie rozdziału III.
3. Umowy, o których mowa w niniejszym artykule, są zawierane w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego i mogą mieć formę zamówienia międzyinstytucjonalnego, o którym mowa w art. 165 ust. 1 rozporządzenia finansowego, między Komisją a Agencją, przy czym Komisja przyjmuje rolę głównej instytucji zamawiającej.
4. Jeżeli postępowanie o udzielenie zamówienia, o którym mowa w ust. 2, ma formę umowy koncesji i postępowanie to prowadzi do niepowodzenia w zawarciu umowy koncesji, Komisja dokonuje restrukturyzacji zamówienia i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawy, usługi lub roboty budowlane, stosownie do potrzeb optymalnej realizacji Programu.
5. W stosownych przypadkach postępowania o udzielenie zamówienia dotyczące umów, o których mowa w niniejszym artykule, mogą również mieć formę wspólnych zamówień z państwami członkowskimi, zgodnie z art. 165 ust. 2 rozporządzenia finansowego.
6. Umowy, o których mowa w niniejszym artykule, muszą zawierać odpowiednie zabezpieczenia w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dla wykonawcy, zakłóceń konkurencji, konfliktu interesów, nieuzasadnionej dyskryminacji oraz wszelkich innych ukrytych korzyści pośrednich. Zgodnie z art. 7 ust. 4 umowy te muszą zawierać przepisy dotyczące procesu oceny i zatwierdzania usług komercyjnych świadczonych przez wykonawcę w celu zapewnienia ochrony podstawowego interesu Unii i celów Programu.
7. Umowy, o których mowa w niniejszym artykule, muszą zawierać postanowienia dotyczące ustanowienia systemu kompensacji emisji CO₂ generowanych w wyniku wyniesienia na orbitę infrastruktury, o której mowa w art. 5.

Artykuł 16

Własność i używanie aktywów

1. Unia jest właścicielem wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych określonych w art. 5, które stanowią część infrastruktury rządowej. Komisja zapewnia w tym celu, by odpowiednie umowy, porozumienia i inne uzgodnienia dotyczące działań, które mogą doprowadzić do wytworzenia lub rozwinięcia takich aktywów, zawierały postanowienia zapewniające własności Unii w odniesieniu do tych aktywów.

W szczególności Komisja zapewnia, aby Unia miała następujące prawa:

- a) prawo do korzystania z częstotliwości wymaganych do transmisji sygnałów generowanych w ramach Programu, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz odpowiednimi umowami licencyjnymi, a także ze zgodami udzielonymi przez państwa członkowskie na wykorzystanie częstotliwości pozostających ich własnością;
 - b) prawo do priorytetowego traktowania świadczenia usług rządowych w stosunku do usług komercyjnych, zgodnie z warunkami określonymi w umowach, o których mowa w art. 15, i z uwzględnieniem użytkowników usług rządowych, o których mowa w art. 10 ust. 1.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Komisja dąży do zawarcia umów, porozumień lub innych uzgodnień z osobami trzecimi w odniesieniu do:
 - a) istniejących wcześniej praw własności dotyczących aktywów materialnych i niematerialnych stanowiących część infrastruktury Programu;
 - b) nabycia praw własności lub praw licencyjnych dotyczących innych aktywów materialnych i niematerialnych niezbędnych do realizacji Programu.
 3. W przypadku gdy aktywa, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują prawa własności intelektualnej, Komisja zarządza tymi prawami w sposób możliwie najbardziej efektywny, z uwzględnieniem:
 - a) konieczności ochrony aktywów i nadania im wartości;
 - b) uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron;
 - c) potrzeby zapewnienia konkurencyjnych i dobrze funkcjonujących rynków oraz opracowania nowych technologii;
 - d) potrzeby zapewnienia ciągłości usług świadczonych w ramach Programu.
 4. Komisja zapewnia w szczególności, aby odpowiednie umowy, porozumienia i inne uzgodnienia przewidywały możliwość przeniesienia tych praw własności intelektualnej na osoby trzecie lub udzielenia licencji na te prawa osobom trzecim, w tym twórcom własności intelektualnej, oraz aby te osoby trzecie mogły w razie potrzeby swobodnie korzystać z tych praw do celów wykonywania swoich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Zasady udzielania zamówień

1. Zamówień w ramach Programu udziela się zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień określonymi w rozporządzeniu finansowym.
2. W postępowaniach o udzielenie zamówienia na potrzeby Programu instytucja zamawiająca działa zgodnie z następującymi zasadami, uzupełniającymi zasady określone w rozporządzeniu finansowym:
 - a) propagowanie we wszystkich państwach członkowskich w całej Unii i w całym łańcuchu dostaw możliwie jak najszerszego i otwartego udziału podmiotów gospodarczych, a w szczególności przedsiębiorstw typu start-up, nowych podmiotów, MŚP, w tym w przypadku korzystania z podwykonawstwa przez oferentów;
 - b) zapewnienie efektywnej konkurencji w procedurze przetargowej, z jednoczesnym uwzględnieniem celów, jakimi są niezależność technologiczna i ciągłość świadczenia usług;
 - c) przestrzeganie zasad otwartego dostępu i konkurencji poprzez prowadzenie postępowań o udzielenie zamówienia na podstawie przejrzystych i aktualnych informacji, przekazywanie jasnych informacji na temat mających zastosowanie zasad i procedur udzielania zamówień, kryteriów wyboru i udzielania zamówień oraz wszelkich innych istotnych informacji umożliwiających zapewnienie równych szans wszystkim potencjalnym oferentom;
 - d) ochrona bezpieczeństwa i interesu publicznego Unii i jej państw członkowskich, w tym przez wzmacnianie autonomii Unii, w szczególności pod względem technologicznym;
 - e) spełnianie wymogów bezpieczeństwa podstawowej infrastruktury Programu i przyczynianie się do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich;
 - f) na zasadzie odstępstwa od art. 167 rozporządzenia finansowego, korzystanie, w stosownych przypadkach, z wielu źródeł zaopatrzenia w celu zapewnienia lepszej ogólnej kontroli nad wszystkimi komponentami Programu, ich kosztami i harmonogramem;
 - g) wspieranie ciągłości i niezawodności usług;
 - h) spełnianie kryteriów środowiskowych;
 - i) zapewnianie skutecznego propagowania równych szans dla wszystkich oraz włączanie i uwzględnianie aspektu płci, a także dążenie do wyeliminowania przyczyn braku równowagi płci. Szczególną uwagę zwraca się na zapewnienie równowagi płci w panelach oceniających.

Artykuł 18

Podwykonawstwo

1. Aby zachęcić do udziału nowe podmioty, MŚP oraz przedsiębiorstwa typu start-up oraz do podejmowania przez nie aktywności transgranicznej, a także zapewnić możliwie jak największy zasięg geograficzny, chroniąc przy tym autonomię Unii, instytucja zamawiająca nakłada na oferenta wymóg zlecenia realizacji części zamówienia w ramach podwykonawstwa w trybie przetargu konkurencyjnego, na stosownych poziomach podwykonawstwa, przedsiębiorstwom innym niż przedsiębiorstwa stowarzyszone z grupą oferenta.
2. Oferent musi uzasadnić wszelkie odstępstwa od wymogu przewidzianego w ust. 1.

Artykuł 19

Warunki kwalifikowalności i uczestnictwa na rzecz ochrony bezpieczeństwa, integralności i odporności unijnych systemów operacyjnych

Warunki kwalifikowalności i uczestnictwa mają zastosowanie do procedur udzielania zamówień prowadzonych w ramach realizacji Programu, jeżeli jest to konieczne i właściwe do ochrony bezpieczeństwa, integralności i odporności unijnych systemów operacyjnych, jak określono w art. 24 rozporządzenia (UE) 2021/696, z uwzględnieniem celu, jakim jest promowanie strategicznej autonomii Unii, w szczególności pod względem technologii we wszystkich kluczowych technologiach i łańcuchach wartości, przy zachowaniu gospodarki otwartej.

Artykuł 20

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w Programie na podstawie decyzji przyjętej na mocy umowy międzynarodowej lub na podstawie jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, przyznaje ono właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF, Prokuraturze Europejskiej i Trybunałowi Obrachunkowemu prawa i dostęp niezbędne do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

Rozdział V

Zarządzanie Programem

Artykuł 21

Zasady zarządzania

Zarządzanie Programem opiera się na następujących zasadach:

- a) jasny rozdział zadań i obowiązków pomiędzy podmioty zaangażowane w realizację Programu;
- b) adekwatność struktury zarządzania do szczególnych potrzeb Programu i środków, stosownie do przypadku;
- c) rygorystyczna kontrola Programu, obejmująca ściśle przestrzeganie kosztów, harmonogramu i realizacji celów przez wszystkie podmioty, w zakresie ich odpowiednich ról i zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- d) przejrzyste i racjonalne pod względem kosztów zarządzanie;
- e) ciągłość usług i niezbędna ciągłość infrastruktury, w tym ochrona przed odpowiednimi zagrożeniami;
- f) systematyczne i uporządkowane uwzględnianie potrzeb użytkowników danych, informacji i usług świadczonych przez Program oraz odpowiedni rozwój nauki i ewolucję technologii;
- g) stałe starania na rzecz kontroli i ograniczania ryzyka.

Artykuł 22

Rola państw członkowskich

1. Państwa członkowskie wnoszą swoją wiedzę techniczną, know-how i pomoc, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony, lub, w stosownych przypadkach i w miarę możliwości, udostępniając Unii dane, informacje, usługi i infrastrukturę, którymi dysponują lub które znajdują się na ich terytorium.
2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie zapewniają spójność i komplementarność swoich planów odbudowy i zwiększania odporności na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241⁴⁴ i Programu.
3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Programu, w tym poprzez przyczynianie się do zabezpieczenia i ochrony, na odpowiednim poziomie, zakresów częstotliwości niezbędnych do celów Programu.
4. Państwa członkowskie i Komisja mogą współpracować w celu rozszerzenia upowszechniania usług świadczonych w ramach Programu.
5. W dziedzinie bezpieczeństwa państwa członkowskie wykonują zadania, o których mowa w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/696.

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

6. Państwa członkowskie podają swoje potrzeby operacyjne w zakresie usług rządowych.

Artykuł 23

Rola Komisji

1. Komisja ponosi ogólną odpowiedzialność za realizację Programu, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego. Komisja zgodnie z niniejszym rozporządzeniem określa priorytety i ewolucję Programu, zgodnie z wymogami użytkowników, oraz nadzoruje jego realizację, bez uszczerbku dla innych dziedzin polityki Unii.
2. Komisja zapewnia przejrzysty podział zadań i obowiązków między poszczególne podmioty zaangażowane w Program i koordynuje działania tych podmiotów. Komisja zapewnia również, aby wszystkie podmioty, którym powierzono zadania, zaangażowane w realizację Programu, chroniły interesy Unii, gwarantowały należyte zarządzanie środkami finansowymi Unii oraz przestrzegały przepisów rozporządzenia finansowego i niniejszego rozporządzenia.
3. Komisja przeprowadza postępowania o udzielenie zamówienia oraz zawiera i podpisuje umowy w sprawie zamówienia, o których mowa w art. 15, zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
4. Komisja może powierzyć zadania dotyczące Programu Agencji i ESA w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z ich odpowiednimi rolami i obowiązkami określonymi w art. 24 i 25. Aby ułatwić osiągnięcie celów określonych w art. 3 i promować najskuteczniejszą współpracę między tymi trzema podmiotami, Komisja może zawrzeć z każdym z tych podmiotów umowy o przyznanie wkładu.
5. Bez uszczerbku dla zadań wykonawcy, o którym mowa w art. 15 ust. 2, Agencji lub innych podmiotów, którym powierzono zadania, Komisja zapewnia, aby upowszechnianie i wykorzystywanie usług świadczonych w ramach Programu było wspierane i maksymalizowane. Zapewnia ona komplementarność, spójność, synergię i powiązania pomiędzy Programem a innymi działaniami i programami unijnymi.
6. W stosownych przypadkach Komisja zapewnia spójność działań prowadzonych w ramach Programu z działaniami prowadzonymi w dziedzinie przestrzeni kosmicznej na poziomach unijnym, krajowym lub międzynarodowym. Zachęca ona do współpracy między państwami członkowskimi i, jeżeli jest to istotne dla Programu, wspiera ujednolicenie ich potencjału technologicznego i prac rozwojowych w dziedzinie przestrzeni kosmicznej.
7. Komisja informuje komitet ds. Programu, o którym mowa w art. 42 ust. 1, o pośrednich i końcowych wynikach oceny postępowań o udzielenie zamówienia oraz o umowach, w tym o podwykonawstwo, z podmiotami prywatnymi i publicznymi.

Artykuł 24

Rola Agencji

1. Zadaniem własnym Agencji jest zapewnienie, za pośrednictwem Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa, akredytacji bezpieczeństwa infrastruktury rządowej i usług rządowych zgodnie z tytułem V rozdział II rozporządzenia (UE) 2021/696.
2. Komisja może powierzyć Agencji, w drodze co najmniej jednej umowy o przyznanie wkładu, następujące zadania:
 - a) eksploatację infrastruktury rządowej Programu;
 - b) bezpieczeństwo operacyjne infrastruktury rządowej, w tym analizę ryzyka i zagrożeń, monitorowanie bezpieczeństwa, w szczególności ustalanie specyfikacji technicznych i procedur operacyjnych, oraz monitorowanie ich zgodności z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 27 ust. 2;
 - c) świadczenie usług rządowych;
 - d) zarządzanie umowami, o których mowa w art. 15, po ich zawarciu i podpisaniu;
 - e) nadrzędną koordynację aspektów usług rządowych związanych z użytkownikami w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, odpowiednimi agencjami Unii, ESDZ i innymi podmiotami;
 - f) podejmowanie działań związanych z upowszechnianiem wśród użytkowników usług oferowanych w ramach Programu bez wpływu na działania realizowane przez wykonawcę, o którym mowa w art. 15 ust. 2, w ramach umów, o których mowa w art. 15.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 62 ust. 1 rozporządzenia finansowego i z zastrzeżeniem przeprowadzenia przez Komisję oceny ochrony interesów Unii Agencja może powierzyć, w drodze umów o przyznanie wkładu, określone działania innym podmiotom, odpowiednio w obszarach ich kompetencji, na warunkach zarządzania pośredniego mających zastosowanie do Komisji.
4. Jeżeli działania powierzane są Agencji, zapewnia się odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i administracyjne konieczne do ich realizacji. W tym celu Komisja może przeznaczyć część budżetu na działania powierzone Agencji na finansowanie zasobów ludzkich koniecznych do ich realizacji.

Artykuł 25

Rola ESA

1. Pod warunkiem ochrony interesów Unii ESA można – w zakresie jej wiedzy fachowej – powierzyć następujące zadania:

- a) nadzór nad działaniami w zakresie rozwoju i walidacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), podejmowanymi w ramach umów, o których mowa w art. 15, zapewniający koordynację między zadaniami i budżetem powierzonymi ESA na podstawie niniejszego artykułu a ewentualnymi zasobami własnymi ESA udostępnionymi na rzecz Programu lub wykonawcy, o którym mowa w art. 15 ust. 2, zgodnie z warunkami, które zostaną uzgodnione w umowach o przyznanie wkładu, o których mowa w art. 23 ust. 4;
 - b) zapewnianie Komisji specjalistycznej wiedzy technicznej, w tym w celu opracowania technicznych aspektów Programu;
 - c) wspieranie oceny umów na podstawie art. 15.
2. Na podstawie oceny przeprowadzonej przez Komisję ESA można powierzyć inne zadania z uwzględnieniem potrzeb Programu, w szczególności związane z segmentem kosmicznym i powiązanim segmentem naziemnym europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej, pod warunkiem że zadania te nie powielają zadań, które w ramach Programu wykonuje inny podmiot, oraz pod warunkiem że ich celem jest poprawa skuteczności realizacji działań Programu.

Rozdział VI

Bezpieczeństwo Programu

Artykuł 26

Ogólne zasady bezpieczeństwa

Do Programu zastosowanie ma art. 33 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Artykuł 27

Zarządzanie bezpieczeństwem

1. Komisja, w zakresie swoich kompetencji i przy wsparciu Agencji, zapewnia wysoki stopień bezpieczeństwa w szczególności w odniesieniu do:
- a) ochrony infrastruktury, zarówno naziemnej, jak i kosmicznej, oraz świadczenia usług, zwłaszcza w przypadkach ataków fizycznych lub cyberataków, a także zakłócania strumieni danych;
 - b) kontroli transferów technologii i zarządzania nimi;
 - c) rozwoju i zachowania na obszarze Unii zdobytych kompetencji i know-how;
 - d) ochrony szczególnie chronionych informacji jawnych i informacji niejawnych.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu Komisja zapewnia przeprowadzenie analizy ryzyka i zagrożeń w odniesieniu do infrastruktury rządowej, o której mowa w art. 5 ust. 2. Na podstawie tej analizy Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, ogólne wymogi bezpieczeństwa. Czyniąc to, Komisja uwzględnia wpływ tych wymogów na sprawne funkcjonowanie infrastruktury rządowej, w szczególności pod względem kosztów, zarządzania ryzykiem i harmonogramu, oraz zapewnia, aby nie obniżył się ogólny poziom bezpieczeństwa ani by nie wystąpiły zakłócenia w funkcjonowaniu urządzeń, i bierze pod uwagę ryzyko w cyberprzestrzeni. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2.
3. Do Programu zastosowanie ma art. 34 ust. 3–7 rozporządzenia (UE) 2021/696. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „komponent” w art. 34 rozporządzenia (UE) 2021/696 odczytuje się jako „infrastruktura rządowa”, a wszystkie odesłania do art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696 traktuje się jako odesłania do ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 28

Bezpieczeństwo wprowadzonego systemu i wprowadzonych usług

We wszystkich przypadkach, gdy eksploatacja systemu lub świadczenie usług rządowych może mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii lub jej państw członkowskich, zastosowanie ma decyzja (WPZiB) XXX.

Artykuł 29

Organ ds. akredytacji bezpieczeństwa

Rada ds. Akredytacji Bezpieczeństwa utworzona w ramach Agencji na podstawie art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/696 jest organem ds. akredytacji bezpieczeństwa w odniesieniu do infrastruktury rządowej Programu.

Artykuł 30

Ogólne zasady akredytacji bezpieczeństwa

Działania w zakresie akredytacji bezpieczeństwa związane z Programem są prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w art. 37 lit. a)–j) rozporządzenia (UE) 2021/696. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „komponent” w art. 37 rozporządzenia (UE) 2021/696 odczytuje się jako „infrastruktura rządowa”, a wszystkie odesłania do art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696 traktuje się jako odesłania do art. 27 ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 31

Zadania i skład Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa

1. Do Programu zastosowanie ma art. 38, z wyjątkiem ust. 2 lit. c)–f) i ust. 3 lit. b), oraz art. 39 rozporządzenia (UE) 2021/696.
2. W uzupełnieniu do ust. 1 i w wyjątkowych przypadkach przedstawiciele wykonawcy, o którym mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, mogą także zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa w charakterze obserwatorów w odniesieniu do spraw bezpośrednio związanych z tym wykonawcą.

Artykuł 32

Zasady głosowania w Radzie ds. Akredytacji Bezpieczeństwa

Do zasad głosowania Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa zastosowanie ma art. 40 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Artykuł 33

Komunikacja i znaczenie decyzji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa

1. Do decyzji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa zastosowanie ma art. 41 ust. 1–4 rozporządzenia (UE) 2021/696. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „komponent” w art. 41 rozporządzenia (UE) 2021/696 odczytuje się jako „infrastruktura rządowa”
2. Harmonogram prac Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa nie może utrudniać realizacji harmonogramu działań przewidzianych w programie prac, o którym mowa w art. 37 ust. 1.

Artykuł 34

Rola państw członkowskich w zakresie akredytacji bezpieczeństwa

Do Programu zastosowanie ma art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Artykuł 35

Ochrona informacji niejawnych

1. Do informacji niejawnych związanych z Programem zastosowanie ma art. 43 rozporządzenia (UE) 2021/696.
2. Informacje niejawne wytworzone przez ESA w związku z zadaniami powierzonymi jej na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 są uznawane za informacje niejawne UE zgodnie

z decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/444⁴⁵ i decyzją Rady 2013/488/UE⁴⁶, opracowane z upoważnienia Komisji.

Rozdział VII

Stosunki międzynarodowe

Artykuł 36

Uczestnictwo państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie

1. Zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowej umowie zawartej zgodnie z art. 218 TFUE obejmującej uczestnictwo państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej w jakimkolwiek programie Unii w Programie mogą uczestniczyć członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), a także następujące państwa trzecie:
 - a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
 - b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
 - c) państwa trzecie inne niż państwa trzecie objęte lit. a) i b).
2. W Programie mogą uczestniczyć organizacje międzynarodowe zgodnie z umowami zawartymi zgodnie z art. 218 TFUE.
3. Szczegółowa umowa, o której mowa w ust. 1 i 2:
 - a) zapewnia sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów finansowych i korzyści państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej uczestniczących w programach Unii;

⁴⁵ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁴⁶ Decyzja Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

- b) określa warunki uczestnictwa w programach, w tym sposób obliczania wkładów finansowych do poszczególnych programów, i związane z tymi programami koszty administracyjne;
 - c) nie przyznaje państwu trzeciemu ani organizacji międzynarodowej jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do programu Unii;
 - d) gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych;
 - e) pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z istniejących umów zawartych przez Unię, w szczególności w odniesieniu do prawa do korzystania z częstotliwości.
4. Bez uszczerbku dla warunków określonych w ust. 1, 2 i 3 oraz w interesie bezpieczeństwa Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić dodatkowe wymogi dotyczące uczestnictwa państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie w zakresie zgodnym z istniejącymi umowami, o których mowa w ust. 1 i 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2.

Artykuł 37

Dostęp państw trzecich i organizacji międzynarodowych do usług rządowych

Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą mieć dostęp do usług rządowych, pod warunkiem że:

- a) zawarły umowę, zgodnie z art. 218 TFUE, określającą warunki dostępu do usług rządowych;
- b) spełniają wymagania art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Do celów niniejszego rozporządzenia odesłania do „Programu” w art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/696 traktuje się jako odesłania do „Programu” ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.

Rozdział VIII

Programowanie, monitorowanie, ocena i kontrola

Artykuł 38

Programowanie, monitorowanie i sprawozdawczość

- 1. Program jest realizowany w ramach programu prac, o którym mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego. Program prac określa działania i powiązany budżet niezbędne do osiągnięcia celów Programu oraz, w stosownych przypadkach,

całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone. Program prac uzupełnia program prac dotyczący komponentu GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego, o którym to programie mowa w art. 100 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Komisja przyjmuje program prac w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 42 ust. 2.

2. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu w realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 zawarto w załączniku.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 43, zmieniających załącznik w odniesieniu do wskaźników, jeżeli uznaje się to za konieczne, a także uzupełniających niniejsze rozporządzenie o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.
4. W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 44.
5. System sprawozdawczości dotyczącej wykonania zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów Programu.

W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

6. Do celów ust. 2 odbiorcy środków finansowych Unii przekazują odpowiednie informacje. Dane niezbędne do zweryfikowania wykonania gromadzone są w efektywny, skuteczny i terminowy sposób.

Artykuł 39

Ocena

1. Komisja przeprowadza oceny Programu w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.
2. Do dnia [DATA 3 LATA PO WEJŚCIU W ŻYCIE], a następnie co cztery lata Komisja dokonuje oceny realizacji Programu. Dokonuje się w niej oceny:
 - a) realizacji usług świadczonych w ramach Programu;
 - b) zmieniających się potrzeb użytkowników Programu.

W razie potrzeby do oceny załącza się odpowiedni wniosek.

3. Ocena Programu musi uwzględniać wyniki oceny komponentu GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego, przeprowadzonej zgodnie z art. 102 rozporządzenia (UE) 2021/696.
4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.
5. Podmioty zaangażowane w wykonanie niniejszego rozporządzenia dostarczają Komisji dane i informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1.
6. Dwa lata po osiągnięciu pełnej zdolności operacyjnej, a następnie co dwa lata Agencja, w porozumieniu z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, publikuje sprawozdanie rynkowe na temat wpływu Programu na komercyjny przemysł satelitarny UE, mając na celu zapewnienie jak najmniejszego wpływu na konkurencję i utrzymanie zachęt do wprowadzania innowacji.

Artykuł 40

Audyty

Audyty dotyczące wykorzystania wkładu Unii przeprowadzane przez osoby lub podmioty, w tym przez osoby lub podmioty inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje lub organy Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności na podstawie art. 127 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 41

Ochrona danych osobowych i prywatności

Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w związku z zadaniami i działaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w tym przez Agencję, odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁴⁷ oraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁴⁸.

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Rozdział IX

Przekazanie uprawnień i środki wykonawcze

Artykuł 42

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. Programu ustanowiony na mocy art. 107 rozporządzenia (UE) 2021/696, w składzie GOVSATCOM. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Do celów przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w art. 5 ust. 3 i art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, komitet, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zbiera się w składzie zajmującym się bezpieczeństwem, który to skład określono w art. 107 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/696.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku gdy komitet ds. Programu nie wyda żadnej opinii w sprawie projektu aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 43

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 38, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 38, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 38 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 44

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 43 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o wniesieniu sprzeciwu.

Rozdział X

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 45

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Programem oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami.
3. Zasoby finansowe przydzielone na Program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 46

Ciągłość świadczenia usług po 2027 r.

W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków niezbędnych do realizacji celów określonych w art. 3, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do końca Programu, a także wydatków na działania operacyjne o krytycznym znaczeniu i świadczenie usług.

Artykuł 47

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny program bezpiecznej łączności

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Unijna polityka kosmiczna

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴⁹

☐ przedłużenia bieżącego działania

☒ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Ogólnym celem Programu jest stworzenie bezpiecznego i autonomicznego systemu łączności opartej na infrastrukturze kosmicznej w celu zapewnienia gwarantowanych i odpornych usług łączności satelitarnej, w szczególności aby:

a) zapewnić użytkownikom rządowym długoterminowy, nieprzerwany dostęp do bezpiecznych i opłacalnych usług łączności satelitarnej na całym świecie, co wspiera ochronę infrastruktury krytycznej, nadzór, działania zewnętrzne, zarządzanie kryzysowe oraz aplikacje o kluczowym znaczeniu dla gospodarki, środowiska, bezpieczeństwa i obrony, zwiększając tym samym odporność państw członkowskich, zgodnie z art. 7 ust. 1;

b) umożliwiać świadczenie usług komercyjnych przez sektor prywatny zgodnie z art. 7 ust. 2.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Celami szczegółowymi Programu są:

⁴⁹

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- a) poprawa odporności unijnych usług łączności przez rozwój, budowę i eksploatację wieloorbitalnej infrastruktury łączności, stale dostosowywanej do zmian popytu na łączność satelitarną, przy jednoczesnym uwzględnieniu istniejących i przyszłych aktywów państw członkowskich wykorzystywanych w ramach komponentu GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/696;
- b) przyczynienie się do zwiększenia cyberodporności przez proaktywną i reaktywną obronę przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa i zagrożeniami elektromagnetycznymi oraz przez cyberbezpieczeństwo operacyjne, jak również integracja segmentu kosmicznego i powiązanego segmentu naziemnego europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej, aby umożliwić bezpieczną transmisję kluczy kryptograficznych;
- c) przyczynienie się do zwiększenia cyberodporności przez proaktywną i reaktywną obronę przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa i zagrożeniami elektromagnetycznymi oraz przez cyberbezpieczeństwo operacyjne, jak również integracja infrastruktury kosmicznej europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej, aby umożliwić bezpieczną transmisję kluczy kryptograficznych;
- d) poprawa i rozszerzenie zdolności i usług innych komponentów unijnego programu kosmicznego;
- e) zachęcanie do opracowywania innowacyjnych i przełomowych technologii, w szczególności przez wykorzystanie przemysłu New Space; oraz
- f) umożliwienie dalszego rozwoju szybkich sieci szerokopasmowych i niezawodnej łączności w całej Unii, wyeliminowanie martwych stref łączności i zwiększenie spójności na terytoriach państw członkowskich, a także umożliwienie łączności na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym poza Unią.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Rządy państw członkowskich i instytucje Unii powinny korzystać z odpornych, globalnych, gwarantowanych i elastycznych rozwiązań w zakresie łączności satelitarnej zaspokajających ich zmieniające się potrzeby.

Unijny przemysł łączności satelitarnej skorzystałby na długoterminowym zobowiązaniu i akredytacji bezpieczeństwa na szczeblu UE. Jako że UE jest długoterminowym głównym klientem usług rządowych, wzmocniono uzasadnienie biznesowe przemysłu łączności satelitarnej i ograniczono ryzyko, tak aby przemysł ten miał lepszy dostęp do finansowania i ostatecznie stał się bardziej konkurencyjny.

Obywatele Unii odnieśli by bezpośrednie i pośrednie korzyści ze zwiększonej skuteczności operacyjnej poszczególnych podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Cel szczegółowy nr 1: poprawa odporności unijnych usług łączności przez rozwój, budowę i eksploatację wieloorbitalnej infrastruktury łączności, stale dostosowywanej do zmian popytu na łączność satelitarną, przy jednoczesnym uwzględnieniu istniejących i przyszłych aktywów państw członkowskich wykorzystywanych w ramach komponentu GOVSATCOM unijnego programu kosmicznego ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/696.

Wskaźnik 1: rządy państw członkowskich i instytucje Unii mają dostęp do wstępnego zestawu usług rządowych w 2025 r., a pełna zdolność zostanie osiągnięta w 2027 r.

Wskaźnik 2: dostępność usług

Wskaźnik 3: pełna integracja istniejącej zdolności z puli unijnej poprzez integrację infrastruktury naziemnej GOVSATCOM

Wskaźnik 4: roczna liczba poważnych przerw w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych w państwach członkowskich ograniczonych dzięki systemowi bezpiecznej łączności

Wskaźnik 5: zadowolenie użytkowników z działania systemu bezpiecznej łączności

Cel szczegółowy nr 2: przyczynienie się do zwiększenia cyberodporności przez proaktywną i reaktywną obronę przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa i zagrożeniami elektromagnetycznymi oraz przez cyberbezpieczeństwo operacyjne, jak również integracja segmentu kosmicznego i powiązanego segmentu naziemnego europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej, aby umożliwić bezpieczną transmisję kluczy kryptograficznych.

Wskaźnik 1: system otrzymuje akredytację bezpieczeństwa umożliwiającą przekazywanie w ramach usług informacji niejawnych UE (EUCI) do pewnego poziomu klauzuli tajności oraz krajowych informacji niejawnych państw członkowskich UE o równoważnym poziomie klauzuli tajności, zgodnie z zasadami określonymi w decyzji Rady (2013/488/UE) w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE

Wskaźnik 2: integracja infrastruktury kosmicznej EuroQCI z uwzględnieniem najodpowiedniejszego rozwiązania technicznego

Cel szczegółowy nr 3: poprawa i rozszerzenie zdolności i usług innych komponentów unijnego programu kosmicznego.

Wskaźnik 1: liczba ładunków użytkowych obsługujących inne komponenty unijnego programu kosmicznego

Cel szczegółowy nr 4: zachęcanie do wdrażania innowacyjnych i przełomowych technologii, w szczególności przez wykorzystanie przemysłu New Space.

Wskaźnik 1: liczba przedsiębiorstw typu start-up, MŚP i spółek o średniej kapitalizacji uczestniczących w rozwoju infrastruktury

Cel szczegółowy nr 5: umożliwienie dalszego rozwoju szybkich sieci szerokopasmowych i niezawodnej łączności w całej Unii, wyeliminowanie martwych stref łączności i zwiększenie spójności na terytoriach państw członkowskich, a także umożliwienie łączności na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym poza Unią.

Wskaźnik 1: szybkość komercyjnych satelitarnych sieci szerokopasmowych

Wskaźnik 2: liczba nowych potencjalnych użytkowników komercyjnej łączności satelitarnej na obszarach wiejskich UE i na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Do zadań wymaganych dla realizacji Programu konieczne będą:

- zawarcie umowy koncesji lub umowy w sprawie zamówienia mieszanego z podmiotem przemysłowym wybranym zgodnie z procedurą udzielania zamówień określoną w tytule VII rozporządzenia finansowego;
- opracowanie i wdrożenie systemu;
- korzystanie z usług, przy czym rządy państw członkowskich i instytucje Unii mają mieć dostęp do wstępnego zestawu usług rządowych w 2025 r., a pełna zdolność zostanie osiągnięta w 2027 r.;
- integracja z centrami GOVSATCOM w 2025 r.;
- akredytacja bezpieczeństwa systemu w 2027 r. umożliwiająca przekazywanie w ramach usług informacji niejawnych UE (EUCI) do pewnego poziomu klauzuli tajności oraz krajowych informacji niejawnych państw członkowskich UE o równoważnym poziomie klauzuli tajności, zgodnie z zasadami określonymi w decyzji Rady (2013/488/UE) w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE;
- niezbędni pracownicy Komisji Europejskiej w celu zarządzania programem i skutecznego monitorowania prac poszczególnych agencji, w szczególności Agencji;
- niezbędni pracownicy i budżet Agencji w celu prawidłowego wdrożenia poszczególnych działań, za które Agencja będzie odpowiedzialna w odniesieniu do programu.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Program zapewni gwarantowany dostęp do bezpiecznej łączności satelitarnej. W ten sposób pośrednio przyczyni się do zapewnienia interesów bezpieczeństwa UE. W państwach członkowskich UE będzie wspierać np. służby ochrony ludności i policję krajową, organy pełniące funkcje bezpieczeństwa publicznego, straż graniczną, a także społeczności morskie. Na poziomie UE ułatwi on pracę agencjom UE, takim jak Frontex i EMSA, oraz zwiększy skuteczność ochrony ludności i interwencji humanitarnych w UE i na świecie.

Ustanowienie zarządzania na szczeblu UE, które umożliwi zapewnienie bezpiecznych i nowoczesnych usług łączności satelitarnej wszystkim krajowym i unijnym podmiotom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo, przyczyniłoby się do skuteczniejszej i bardziej autonomicznej reakcji UE na ryzyko i zagrożenia, od cyberataków i zagrożeń hybrydowych oraz klęsk żywiołowych po rozwijające się przypadki użycia bezpiecznej rządowej łączności satelitarnej i rosnące potrzeby globalne.

Nie ma realnego uzasadnienia biznesowego dla rozwoju systemu przez prywatny sektor kosmiczny w UE bez zaangażowania ze strony rządów. Inwestycje w badania i rozwój przyczynią się do zwiększenia konkurencyjności przemysłowej UE.

- 1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Wnioski wyciągnięte z zarządzania unijnymi inicjatywami i programami kosmicznymi:

(i) Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP)

Na początku realizacji programu Galileo rozważano model wdrażania oparty na partnerstwie publiczno-prywatnym.

(ii) Zarządzanie

Struktura zarządzania innymi unijnymi inicjatywami kosmicznymi wykazała, że EUSPA jest najbardziej odpowiednia do zadań związanych z realizacją takich inicjatyw, podczas gdy ESA jest w stanie wspierać fazy rozwoju i walidacji.

- 1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Cele Programu są podobne do celów innych programów Unii, takich jak program „Horyzont Europa” ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695, program „Cyfrowa Europa” ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694, instrument „Łącząc Europę” ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153

oraz, w szczególności, unijny program kosmiczny ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696.

Ze względu na wpływ na bezpieczeństwo Unii i jej państw członkowskich Program ma również wspólne cele i zasady z Europejskim Funduszem Obronnym ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697.

Ze względu na swój ogólnosięwiatowy zasięg Program ma również wspólne cele i zasady z Instrumentem Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2021/947.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Finansowanie inicjatywy z budżetu Unii opiera się na wkładzie środków z następujących istniejących programów unijnych, których cele są podobne do celów niniejszej inicjatywy:

- unijnego programu kosmicznego;
- programu „Cyfrowa Europa”;
- instrumentu „Łącząc Europę”;
- Europejskiego Funduszu Obronnego;
- Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – rezerwa na nowe wyzwania i priorytety.

Część finansowania jest również zabezpieczona za pomocą środków dostępnych w ramach marginesów działów 1 i 5 wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

Uzupełnieniem Programu jest także finansowanie wdrażane w ramach programu „Horyzont Europa”, unijnego programu kosmicznego oraz Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☒ Ograniczony czas trwania

- ☒ okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2023 r. do 31.12.2027 r.
- ☒ Okres trwania wpływu finansowego: od 2023 r. do 2027 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2023 r. do 2030 r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁵⁰

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☒ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☒ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

⁵⁰

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Poszczególne podmioty zajmujące się zarządzaniem będą miały następujące obowiązki:

(i) Komisja ponosi ogólną odpowiedzialność za realizację Programu, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego.

(ii) Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego (z siedzibą w Pradze) będzie odpowiedzialna za:

- eksploatację infrastruktury rządowej Programu;
- bezpieczeństwo operacyjne infrastruktury rządowej, w tym analizę ryzyka i zagrożeń, monitorowanie bezpieczeństwa;
- świadczenie usług rządowych;
- zarządzanie umową koncesji lub zamówieniem mieszanym;
- nadrzędną koordynację aspektów usług rządowych związanych z użytkownikami w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, odpowiednimi agencjami Unii, ESDZ i innymi podmiotami;
- podejmowanie działań związanych z upowszechnianiem wśród użytkowników usług oferowanych w ramach Programu;

(iii) Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA) powierzone zostałyby następujące zadania, z zastrzeżeniem dostosowań jej wewnętrznego procesu decyzyjnego umożliwiających ochronę interesów UE:

- działania w zakresie rozwoju i walidacji w ramach umów dotyczących realizacji;
- zapewnianie Komisji specjalistycznej wiedzy technicznej, w tym w celu opracowania technicznych aspektów Programu;
- ocena umów dotyczących realizacji.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Monitorowanie inicjatywy powinno obejmować następujące aspekty:

- **Realizacja:** wdrożenie infrastruktury zgodnie z ustaleniami umownymi. Cele operacyjne zostaną określone dla każdego etapu wdrażania infrastruktury opartego na partnerstwie publiczno-prywatnym, wraz z powiązanymi kluczowymi wskaźnikami efektywności, które powinny również znaleźć odzwierciedlenie w ustaleniach umownych. Kluczowe wskaźniki efektywności zostaną określone na podstawie wymogów operacyjnych i wymogów bezpieczeństwa i będą monitorowane przez Komisję. W aktach wykonawczych doprecyzowane zostaną wymagania dotyczące pakietu usług, świadczenia usług rządowych, ogólnych wymogów bezpieczeństwa i programu prac.

- **Zastosowanie:** Realizacja usług świadczonych w ramach inicjatywy i ewolucja potrzeb użytkowników inicjatywy. Konkretnie mierzone za pomocą poniższych wskaźników:

- zasięg globalny,

- dostępność usług,

- opóźnienie,

- liczba użytkowników,

- ilość wykorzystanych danych (tj. system jest wykorzystywany, a przepustowość jest odpowiednio dobrana).

Wskaźniki będą mierzone co roku.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Komisja ponosiłaby ogólną odpowiedzialność za realizację Programu, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego.

Komisja powierzyłaby ESA i EUSPA zadanie przyczyniania się do należytej realizacji w dziedzinie, odpowiednio, działań w zakresie rozwoju i walidacji oraz działań eksploatacyjnych. Ponadto EUSPA przeprowadzałaby akredytację bezpieczeństwa infrastruktury rządowej i usług rządowych zgodnie z tytułem V rozdział II rozporządzenia (UE) 2021/696.

Warunki płatności nie powinny znacząco się różnić od warunków płatności w poprzednich wieloletnich ramach finansowych: agencje przygotowują prognozę płatności, którą kontroluje Komisja (w szczególności w odniesieniu do całkowitej puli środków przekazanych na oddelegowane zadania), a płatności są dokonywane regularnie, aby umożliwić podmiotom, którym powierzono świadczenie usług, skuteczne zarządzanie zamówieniami i unikanie problemów pieniężnych. Zatwierdzanie płatności pozostaje w gestii Komisji, w szczególności ma ona prawo do ich ograniczenia w przypadku gdy popyt i związana z nimi prognoza zostają uznane za zawyżone.

Strategia kontroli, która zostanie określona w umowach o przyznanie wkładu, będzie opierać się na doświadczeniach zdobytych w poprzednich wieloletnich ramach finansowych, w szczególności na kwartalnej sprawozdawczości (obejmującej m.in. sprawozdawczość programową, finansową i sprawozdawczość w zakresie zarządzania ryzykiem), oraz na poszczególnych poziomach odpowiednich komisji (np. rada ds. zamówień publicznych) i posiedzeń. Przyszła strategia kontroli będzie opierać się na definicji wszystkich zagrożeń dla programu i będzie uwzględniać ich względne znaczenie i potencjalny wpływ na program. Taka organizacja kontroli okazała się skuteczna w przypadku głównych działań – Galileo, EGNOS i Copernicus – jak stwierdzono w odpowiednich ocenach śródkresowych.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Zidentyfikowane ryzyko:

ryzyko technologiczne: działania związane z przestrzenią kosmiczną wykorzystują najnowszą technologię, która nie została jeszcze zatwierdzona i której specyfikacje podlegają ciągłym zmianom;

ryzyko przemysłowe: w budowę i modernizację infrastruktury zaangażowane mogą być liczne podmioty branżowe w wielu państwach, których prace należy skutecznie skoordynować w celu uzyskania niezawodnych i w pełni zintegrowanych systemów, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa;

ryzyko związane z harmonogramem: każde opóźnienie w realizacji mogłoby spowodować niewykorzystanie istniejących możliwości i doprowadzić do przekroczenia kosztów;

ryzyko związane z zarządzaniem: w zarządzanie Programem zaangażowane są różne podmioty, które ze sobą współpracują, ważne jest zatem zapewnienie stabilności i odpowiedniej organizacji. Należy ponadto wziąć pod uwagę rozbieżności w opiniach poszczególnych podmiotów, w szczególności w opiniach państw członkowskich, na temat wielu istotnych kwestii. W tym kontekście należy rozważyć wspólne ponoszenie niektórych rodzajów ryzyka, w szczególności ryzyka finansowego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem, przez podmioty najlepiej przystosowane do ponoszenia takiego ryzyka.

ryzyko finansowe: ryzyko finansowe wiąże się z niewystarczającym finansowaniem ze strony państw członkowskich i sektora prywatnego. Ryzyko to będzie znane

w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia, zanim określone zostaną jakiegokolwiek wydatki związane z realizacją Programu.

Kontrola wewnętrzna:

Ogólny system kontroli wewnętrznej DG DEFIS opiera się na poszczególnych sprawozdaniach przedkładanych co kwartał przez podmioty, którym powierzono świadczenie usług. Sprawozdania te są następnie poddawane szczegółowym przeglądom w celu zapewnienia ich zgodności z planem, a także w celu rozwiązania wszelkich problemów technicznych; przeglądy te obejmują również podejmowanie działań następczych w związku z zagrożeniami związanymi z realizacją programu. Ponadto DG DEFIS przeprowadza audyty *ex post* w celu zapewnienia należytego zarządzania finansami przez podmioty, którym powierzono świadczenie usług.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Główny budżet Programu jest zarządzany przez Agencję i ESA w drodze umów o przyznanie wkładu. Na podstawie danych z przeszłości łączne koszty kontroli wszystkich podmiotów, którym Komisja powierzyła świadczenie usług, szacuje się mniej niż 1 % zarządzanych funduszy powiązanych. Szacuje się na podstawie poprzedniego okresu, że koszty organów wykonawczych wyniosą 5–10 %.

Oczekiwany poziom ryzyka błędu zarówno na etapie płatności, jak i zamknięcia jest niski z uwagi na mechanizm udzielania zamówień: Komisja deleguje udzielanie zamówień Agencji albo ESA na podstawie wieloletnich ram finansowych, a agencje te składają co kwartał sprawozdanie na temat rzeczywistych i przewidywanych zamówień, w granicach kwot objętych delegacją.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Umowy o przyznanie wkładu zawierane z osobami trzecimi na podstawie rozporządzenia w sprawie niniejszego rozporządzenia muszą przewidywać nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji lub upoważnionego przez nią przedstawiciela oraz audyty przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy lub OLAF – według uznania UE – w razie potrzeby na miejscu.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe (zob. tabela w sekcji 3.2)

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ⁵¹	państw EFTA ⁵²	krajów kandydujących ⁵³	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn./niezróżn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1	04.0301	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
5	13.05	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
6	14.07	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

⁵¹ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁵² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁵³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Źródła finansowania na rzecz unijnej bezpiecznej łączności

3.2.1. Przeznaczenie środków w ramach istniejących programów

Program kosmiczny	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
04.0101.03 Wsparcie programu kosmicznego	0,900	0,550	0,300	0,300	0,300	0,300	0,450	3,100
04.0201 Galileo/Egnos	1,325							1,325
04.0203 GOVSATCOM/SSA	18,448	24,641	39,472	41,826	40,435	26,708	26,132	217,662
Przestrzeń kosmiczna ogółem	20,673	25,191	39,772	42,126	40,735	27,008	26,582	222,087

„Horyzont Europa” – klaster „Technologie cyfrowe, przemysł i przestrzeń kosmiczna”			86,000	86,000	86,000	86,000	86,000	430,000
--	--	--	--------	--------	--------	--------	--------	---------

ISWMR – „Globalny wymiar Europy”					50,000	50,000	50,000	150,000
----------------------------------	--	--	--	--	--------	--------	--------	---------

Przeznaczone środki ogółem	20,673	25,191	125,772	128,126	176,735	163,008	162,582	802,087
----------------------------	--------	--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

3.2.2. Źródło finansowania środków w ramach nowego unijnego programu bezpiecznej łączności

Wkład z programu kosmicznego	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Wsparcie Galileo/EGNOS			0,250	0,200	0,200	0,200	0,050	0,900
Galileo/EGNOS					80,000	80,000	97,013	257,013
Ogółem Galileo/EGNOS			0,250	0,200	80,200	80,200	97,063	257,913

Wkład z instrumentu „Łącząc Europę”	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Komponent cyfrowy				50,000	50,000	50,000	50,000	200,000

Wkład z programu „Cyfrowa Europa”	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Program „Cyfrowa Europa” ⁵⁴			88,000	88,000	88,000	88,000	88,000	440,000

Wkład z Europejskiego Funduszu Obronnego	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Rozwój zdolności				51,000	61,000	71,000	85,000	268,000

⁵⁴

Oczekiwany głównie w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Badania w dziedzinie obronności				25,000	30,000	35,000	42,000	132,000
Ogółem EFO				76,000	91,000	106,000	127,000	400,000

Wkład z ISWMR – „Globalny wymiar Europy”	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Rezerwa na nowe wyzwania i priorytety					50,000	50,000	50,000	150,000

Wykorzystanie marginesów	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Dział 1			20,000	10,000	10,000	5,000	5,000	50,000
Dział 5			30,000	20,000	20,000	15,000	15,000	100,000
Marginesy ogółem			50,000	30,000	30,000	20,000	20,000	150,000

PODSUMOWANIE WKŁADU Z PROGRAMÓW I MARGINESÓW

Wkład z programów i marginesów	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Przestrzeń kosmiczna			0,250	0,200	80,200	80,200	97,063	257,913
Instrument „Łącząc Europę”				50,000	50,000	50,000	50,000	200,000
Program „Cyfrowa			88,000	88,000	88,000	88,000	88,000	440,000

Europa”								
Margines – dział 1			20,000	10,000	10,000	5,000	5,000	50,000
Suma cząstkowa działu 1			108,250	148,200	228,200	223,200	240,063	947,913
EFO				76,000	91,000	106,000	127,000	400,000
Margines – dział 5			30,000	20,000	20,000	15,000	15,000	100,000
Suma cząstkowa działu 5			30,000	96,000	111,000	121,000	142,000	500,000
ISWMR					50,000	50,000	50,000	150,000
Suma cząstkowa działu 6					50,000	50,000	50,000	150,000
Unijna bezpieczna łączność ogółem			138,250	244,200	389,200	394,200	432,063	1,597,913

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	01	Jednolity rynek, innowacje i technologie cyfrowe – klaster 4 „Przestrzeń kosmiczna”
---	----	---

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁ EM
04.0301 Środki operacyjne – bezpieczna łączność ⁵⁵	Środki na zobowiązania	(1)		0	108,000	148,000	228,000	223,200	240,013		947,013
	Środki na płatności	(2)			100,000	100,000	200,000	200,000	200,000	147,013	947,013
04.0101.03 – Wydatki na wsparcie	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(3)			0,250	0,200	0,200	0,200	0,050		0,900
OGÓŁEM środki przydzielone na program w ramach działu 1	Środki na zobowiązania	=1+ 3			108,250	148,200	228,200	223,200	240,063		947,913
	Środki na płatności	=2+ 3			100,250	100,200	200,200	200,200	200,050	147,013	947,913

04	0301	Wkład	z budżetu	na	Środki na zobowiązania	(4)			-1,950	-2,850	-3,850	- 5,500	-5,850		-20,000
----	------	-------	-----------	----	---------------------------	-----	--	--	--------	--------	--------	------------	--------	--	---------

⁵⁵

Następujący budżet zostanie przekazany DG CNECT:

- 390 mln EUR (wkład z programu „Cyfrowa Europa”) na realizację segmentu naziemnego EuroQCI;
- 50 mln EUR (wkład z programu „Cyfrowa Europa”) zostanie wykorzystane na rozwój bezpiecznej architektury pokładowej bezpiecznej łączności, której częścią będzie QKD, w tym łączy do systemu przekazywania danych satelitarnych;
- 90 mln EUR (wkład z instrumentu „Łącząc Europę”) przeznaczone na naziemną część EuroQCI;
- 110 mln EUR (wkład z instrumentu „Łącząc Europę”) na pokrycie kosztów zamówień w segmencie infrastruktury satelitarnej EuroQCI.

bezpieczną łączność do budżetu EUSPA	nia										
	Środki na płatności	(5)			-1,950	-2,850	-3,850	-5,500	-5,850		-20,000

					2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
OGÓŁEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania	=1+3 +4			106,300	145,350	224,350	217,700	234,213		927,913
	Środki na płatności	=2+3 +5			98,300	97,350	196,350	194,700	194,200	147,013	927,913

OGÓŁEM środki na dział 1	Środki na zobowiązania	=1+3			108,250	148,200	228,200	223,200	240,063		947,913
	Środki na płatności	=2+3			100,250	100,200	200,200	200,200	200,050	147,013	947,913

Dział wieloletnich ram finansowych	05	Bezpieczeństwo i obrona – Grupa polityk 13 – Obrona
------------------------------------	----	---

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>po 2027 r.</i>	OGÓŁE M
13.0501 Środki operacyjne – Bezpieczna łączność	Środki na zobowiązania	(1)			30,000	96,000	111,000	121,000	142,000		500,000
	Środki na płatności	(2)			30,000	50,000	100,000	100,000	100,000	120,000	500,000
OGÓŁEM środki przydzielone na program w ramach działu 5	Środki na zobowiązania	=1			30,000	96,000	111,000	121,000	142,000		500,000
	Środki na płatności	=2			30,000	50,000	100,000	100,000	100,000	120,000	500,000

Dział wieloletnich ram finansowych	06	SĄSIEDZTWO I ŚWIAT – Grupa polityk 14 – Działania zewnętrzne
---	----	--

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>po 2027 r.</i>	OGÓŁE M
14.07 Środki operacyjne – Bezpieczna łączność	Środki na zobowiązania	(1)					50,000	50,000	50,000		150,000
	Środki na płatności	(2)					40,000	40,000	40,000	30,000	150,000
OGÓŁEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania	=1					50,000	50,000	50,000		150,000

w ramach działu 6	Środki na płatności	=2					40,000	40,000	40,000	30,000	150,000
-------------------	---------------------	----	--	--	--	--	--------	--------	--------	--------	---------

Ogółem środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne, w tym budżet przeniesiony EUSPA)	Środki na zobowiązania	(4)			138,000	244,000	389,000	394,000	432,013		1 597,013
	Środki na płatności	(5)			130,000	150,000	340,000	340,000	340,000	297,013	1 597,013
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(6)			0,250	0,200	0,200	0,200	0,050		0,900
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6			138,250	244,200	389,200	394,200	432,063		1 597,913
	Środki na płatności	=5+6			130,250	150,200	340,200	340,200	340,050	297,013	1 597,913

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 20 27 r.	OGÓŁE M
Zasoby ludzkie			2,334	2,334	2,334	2,334	1,690	1,448		12,474
Pozostałe wydatki administracyjne			0,343	0,343	0,343	0,343	0,343	0,343		2,058
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)		2,667	2,667	2,667	2,667	2,033	1,791		14,532

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania		2,677	140,927	246,877	391,877	396,23341	433,854		1 612,445
	Środki na płatności		2,677	132,927	152,877	342,877	342,23333	341,841	297,013	1 612,445

Informacyjnie: oprócz programu kosmicznego i unijnego programu bezpiecznej łączności pakiet WRF obejmuje oddzielną pulę środków na wkład UE na rzecz Agencji, reprezentowaną przez linię budżetową 04.1001, wynoszącą początkowo 504 mln EUR. Przewidziano dodatkowy wkład w wysokości 20 mln EUR na sfinansowanie dodatkowego personelu EUSPA (30 stanowisk w 2027 r.).

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
Środki operacyjne 04.10 01 Wkład UE na rzecz Agencji	Środki na zobowiązania	56,175	68,345	72,812	75,770	76,059	77,577	77,777		504,515
	Środki na płatności	56,175	68,345	72,812	75,770	76,059	77,577	77,777		504,515
Wkład z budżetu na bezpieczną łączność do budżetu EUSPA	Środki na zobowiązania			1,950	2,850	3,850	5,500	5,850		20,000
	Środki na płatności			1,950	2,850	3,850	5,500	5,850		20,000
EUSPA OGÓŁEM	Środki na zobowiązania	56,175	68,345	74,762	78,620	79,909	83,077	83,627		524,515
	Środki na płatności	56,175	68,345	74,762	78,620	79,909	83,077	83,627		524,515

Dodatkowy budżet na EUSPA jest podzielony w następujący sposób:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM

Tytuł 1 – wynagrodzenia	Środki na zobowiązania			1,225	1,825	2,450	3,700	3,950		13,150
	Środki na płatności			1,225	1,825	2,450	3,700	3,950		13,150
Tytuł 2 – inne wydatki administracyjne	Środki na zobowiązania			0,450	0,750	1,000	1,400	1,400		5,000
	Środki na płatności			0,450	0,750	1,000	1,400	1,400		5,000
Tytuł 3 – wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania			0,275	0,275	0,400	0,400	0,500		1,850
	Środki na płatności			0,275	0,275	0,400	0,400	0,500		1,850
OGÓŁEM dodatkowy budżet EUSPA	Środki na zobowiązania			1,950	2,850	3,850	5,500	5,800		20,000
	Środki na płatności			1,950	2,850	3,850	5,500	5,800		20,000

Wymagany personel EUSPA na lata 2021–2027 (liczba pracowników):

<u>Początkowy personel</u> <u>EUSPA zgodnie</u> <u>z rozporządzeniem</u> <u>w sprawie</u> <u>przestrzeni</u> <u>kosmicznej</u>	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Pracownicy zatrudnieni na czas określony AD	189	229	249	249	249	249	249
Pracownicy zatrudnieni na czas określony AST	2	2	2	2	2	2	2
Personel kontraktowy	34	34	34	34	34	34	34
Oddelegowani eksperci krajowi	13	14	14	14	16	16	16
OGÓŁEM	238	279	299	299	301	301	301

<u>Dodatkowy personel</u> <u>wymagany na</u> <u>potrzeby EUSPA</u>	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Pracownicy zatrudnieni na czas określony AD	0	0	5	8	10	15	15

Pracownicy zatrudnieni na czas określony AST	0	0	0	0	0	0	0
Personel kontraktowy	0	0	4	5	7	10	12
Oddelegowani eksperci krajowi	0	0	1	1	2	3	3
OGÓŁEM	0	0	10	14	19	28	30

OGÓŁEM personel EUSPA	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Pracownicy zatrudnieni na czas określony AD	189	229	254	257	259	264	264
Pracownicy zatrudnieni na czas określony AST	2	2	2	2	2	2	2
Personel kontraktowy	34	34	38	39	41	44	46
Oddelegowani eksperci krajowi	13	14	15	15	18	19	19
OGÓŁEM	238	279	309	313	320	329	331

30 dodatkowych stanowisk dla EUSPA ma związek z eksploatacją infrastruktury rządowej i świadczeniem usług rządowych, w tym z zarządzaniem odnośnymi umowami, a także akredytacją bezpieczeństwa infrastruktury rządowej i usług rządowych oraz nadrzędną koordynacją aspektów usług rządowych związanych z użytkownikami.

3.2.4. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie		2,334	2,334	2,334	2,334	1,690	1,448	12,474
Pozostałe wydatki administracyjne		0,343	0,343	0,343	0,343	0,343	0,343	2,058
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych		2,677	2,677	2,677	2,677	2,033	1,791	14,532

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym (dawne linie „BA”)			0,250	0,200	0,200	0,200	0,050	0,900
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych			0,250	0,200	0,200	0,200	0,050	0,900

OGÓŁEM		2,677	2,927	2,877	2,877	2,233	1,841	15,432
---------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony) DG DEFIS								
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji			11	11	11	11	8	7
W delegaturach								
Badania naukowe								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED dla DG DEFIS Dział 7								
Finansowa nie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali		7	7	7	7	5	4
	- w delegaturach							
Finansowanie ze środków przydzielonych na program	- w centrali							
	- w delegaturach							
Badania naukowe								
Inne (określić)								
OGÓŁEM			18	18	18	18	13	11

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	11 EPC na rozpoczecie dzialalnosci, zmniejszone do 7 w 2027 r., aby zapewnić zarządzanie partnerstwem publiczno-prywatnym oraz monitorowanie operacyjne, finansowe i prawne dzialań.
Personel zewnetrzny	7 EPC na rozpoczecie dzialalnosci (3 pracowników kontraktowych i 4 oddelegowanych ekspertów krajowych), zmniejszone do 4 w 2027 r. (1 pracownik kontraktowy i 3 oddelegowanych ekspertów krajowych), aby zapewnić zarządzanie partnerstwem publiczno-prywatnym oraz monitorowanie operacyjne dzialań.

3.2.5. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Działy 1, 5 i 6. Zob. szczegółowe informacje w sekcji 3.2.

- ☒ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Marginesy w działach 1 i 5. Zob. szczegółowe informacje w sekcji 3.2.

- ☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.6. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- ☐ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☒ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
ESA lub państwa członkowskie	Do potwierdzenia	Do potwierdzenia	Do potwierdzenia	Do potwierdzenia	Do potwierdzenia	Do potwierdzenia
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem						

ESA lub państwa członkowskie potwierdzą swój udział w takim działaniu w późniejszym terminie.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁶						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

⁵⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.